

Giới thiệu Vương Nghịch Thiên Hạ : Chỉ Sủng Đệ Đệ Đáng Yêu

Vương Nghịch Thiên Hạ : Chỉ Sủng Đệ Đệ Đáng Yêu câu chuyện của tác giả Mèo Cô Đơn mang đến nội dung vô cùng cuốn hút, xung quanh các nhân vật đầy cá tính.

Nàng có một cơ thể không thể hoàn chỉnh với đôi bàn chân tật nguyền nhưng bằng ý chí đã trở thành một nhà khoa học đầy giỏi giang nhưng có một sự thật không thể biết về nàng.

Hắn là vương gia của Nhật vương quốc mới 12 tuổi nhưng đã trở thành thiên tài trẻ nhất trong lịch sử, hắn rất sủng đệ đệ tận trời chỉ cần đệ đệ muốn hắn làm tất cả thậm chí nguy hiểm đến tính mạng hắn cũng làm.

Bạn đang đọc truyện *Vương Nghịch Thiên Hạ : Chỉ Sủng Đệ Đệ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Khối ngọc bí ẩn

Trung tâm nghiên cứu X, phòng thí nghiệm số 1.

_ Hạ giáo sư, chị xem các chất này không có trong bảng tuần hoàn .

_ Không có gì lạ , thế giới rộng lớn đương nhiên sẽ có thứ con người chưa tìm ra chứ.

Nhìn người đồng nghiệp của mình, Hạ Tuyết bình thản nói.

_ Nhưng .....

_ Được rồi cậu về trước đi , không phải hôm nay sinh nhật ai đó sao ?

_ Sao giáo sư biết?

Tuấn Kiệt kinh ngạc nhìn Hạ Tuyết.

_ Vậy gói quà đang lộ khỏi túi cậu là gì? Quà của cậu à! Tôi nhớ 3 tháng nữa mới đến sinh nhật cậu

Tuấn Kiệt ngượng ngùng ,gãi đầu nói:

_ Đúng là không giấu nổi chị . Hôm nay sinh nhật vợ em , tính về sớm nhưng nghiên cứu này quan trọng nên cũng.....

_ Ở lại ?

Ngượng ngùng gãi đầu

_ Về đi

_ Dạ?

_ Cậu về đi , người ở đây hôn thì đi đâu thì chẳng giúp được gì đâu, tớ có công việc . Mai đem tinh thần tốt nhất đến đây

Tuấn Kiệt cảm động.

_ Vâng, mai em sẽ đem tinh thần cực tốt đến đây

Sau đó ra khỏi phòng thí nghiệm .

Hạ Tuyết lắt đầu, đẩy xe lăn lại gần bàn làm việc , nhìn hình ảnh ba chiều rồi nhìn vật trong lồng kính kia ,nhiều mây

Đây là vật tìm được ở di tích cổ , thoát nhìn giống như khối ngọc bình thường nhưng ẩn chứa nguồn năng lượng kì lạ , theo ước tính năng lượng nó có thể lên đến 1 vạn kiloton*. Đủ để tiêu diệt Trái Đất và các tiểu hành tinh xung quanh.

*kiloton:đơn vị để sức mạnh của vũ khí . 1 kiloton = 1 tấn khối thuốc nổ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Nghịch Thiên Hạ : Chỉ Sủng Đế Đế Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Xuyên không

Hạ Tuyết lại gần lồng kính , một cảm giác âm áp bỗng xuất hiện trong lòng nàng . Khối ngọc kia giống như có linh tính khi nàng lại gần , toả ra ánh sáng dịu dàng , trên bề mặt còn xuất hiện vài hoa văn.

Hơi kinh ngạc một chút rất nhanh khôi phục lại . Dù sao khoa học vô tận , thiên biến vạn hoá, Hạ Tuyết cũng thấy nhiều trường hợp tương tự rồi. Chỉ là lần này khác ở chỗ năng lượng cái này quá lớn thôi.

Mở lồng kính ra , tháo luôn cả bao tay . Hạ Tuyết không hiểu sao mình lại làm vậy , chỉ biết trong lòng xuất hiện một ý muốn chạm vào .

Vương tay chạm vào khối ngọc, cảm giác âm áp khi nãy càng rõ rệt.

Bỗng không khí xung quanh thay đổi , không ngừng xoay tròn . Trước mắt nàng hiện giờ là một lỗ xoáy ,nó không ngừng hút mọi thứ vào . Thân là người tàn tật thì làm sao chạy thoát được , liền bị hút vào lỗ xoáy.

.

.

.

.

.

.

.

.

" Đây là nơi nào?" Ta sao thế này?"

Hạ Tuyết nhớ khi mình chạm vào khối ngọc bí ẩn kia thì xuất hiện lỗ xoáy kì lạ hút vào . Và giờ Hạ Tuyết cảm giác giống như bị đóng băng (Mèo thì chỉ bị đóng băng thật mà.), tuy không thấy lạnh nhưng toàn thân không thể động thì thật khó chịu.

Nhìn lại xung quanh, băng , rất nhiều băng. Hạ Tuyết nghi ngờ không biết có phải kẻ thù của mình phát hiện , tạo hiện trường giả để bắt cô rồi đóng băng làm cảnh nha.

Suy nghĩ đó lập tức bị Hạ Tuyết đập tắt , ngoài thân phận là nhà khoa học thiên tài ra , một thân phận ít ai biết là "magic of cat" (Yêu thuật của mèo) 1 trong thập đại cường giả (10 người đứng đầu) ở thế giới ngầm. Kẻ nào ngu đến nỗi không giết quách cô luôn cho rồi , không sợ cô thoát được thì đem đao giết hán à.

Trong đầu Hạ Tuyết có một ý , ý nay Hạ Tuyết không ngờ có ngày mình sẽ nghĩ đến: nàng ... .xuyên không.

Bạn đang đọc truyện *Vương Nghịch Thiên Hạ : Chỉ Sủng Đế Đế Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 3: Thật sự đã xuyên qua

Hơi phản khoa học nhưng trong trường hợp này , cái này là hợp lí nhất.

Thử cử động cơ thể.

Rất

Nghe tiếng nứt của khối băng , Hạ Tuyết vui vẻ giống như bắt được vàng.

Băng này xem ra rất mỏng , tiếp tục cử động .

Rầm rầm

Không ngoài dự đoán của Hạ Tuyết , băng bị phá . Ngồi bịch xuống đất , giờ Hạ Tuyết mới để ý . "Sao tay , chân cô nhỏ như đứa trẻ 5 tuổi vậy ?"

Hạ Tuyết hơi ảo não , thân là nhà khoa học , đương nhiên luôn làm việc dựa trên cơ sở khoa học để giải thích.

Nhưng việc này ngoài tầm khoa học rồi.

Trong lòng câu ý nghĩ của nàng dừng đúng không thì tình yêu khoa học thuần khiết của cô bị tan vỡ mất.

Thử chạm vào đôi chân thon trắng nõn mới này, không giống đôi chân gầy như que của nàng lúc trước . Thích thú nheo đôi chân mới .

_Đau

Hạ Tuyết không thể tin , được chân nàng có cảm giác . Vậy nó không bị phế , nàng có thể đi . Haha nàng có thể đi được.

Khó khăn đứng lên , thử bước đi, chưa quen với thăng bằng Hạ Tuyết ngã về phía trước. Nhắm mắt cam chịu, nghĩ lần này sẽ có vài tí vết đây, không ngờ không những không đau , mà còn thấy ấm áp .

Lén mở mắt ,oa , một nam nhân cực phẩm .

Tuy Hạ Tuyết không phải là người hảo sắc nhưng thật sự người này cực kì đẹp , khiến cô kinh ngạc một hồi cũng rất nhanh bình tĩnh lại.

_Tuyết Nhi.

Giọng nói trầm ấm , đầy khí phách nhưng sao Hạ Tuyết cảm thấy trong đó hần rất kích động , vui mừng.

Bỗng trong đầu cô xuất hiện một lượng thông tin lớn. Đây không phải là Trái Đất mà là đại lục Thiên Minh - 1 dị giới.

Choang

"AAAAAAAAAAAA....Tình yêu của ta , thật sự xuyên qua rồi ." - Hạ Tuyết khóc thầm

Nén đau buồn , Hạ Tuyết nhìn nam nhân đang ôm mình.

_Người là ai?

_Tuyết Nhi , đệ không ngờ huynh sao?

Hạ Tuyết ngơ ngác, lục lại thông tin và kết quả ... .không có

_Chúng ta từng gặp nhau sao?

_Tuyết Nhi , ta là Dạ Mị

"Dạ Mị" đây không phải tên của anh song sinh của cơ thể này sao? Nếu thật là hần thì sao già vậy? Đừng nói ... ..

_Người nhìn hơi lớn, sao có thể là Mị huynh được?

_Tuyết Nhi , đệ đã đóng băng gần mười năm rồi , ta cũng đã 15 tuổi rồi.

Ha ha thì ra là vậy, Hạ Tuyết còn nghĩ là cơ thể này không phát triển nổi chứ.

Khoang đã hình như nàng quên gì thì phải, đúng rồi cơ thể này là ... . nam.

Tuy tâm nàng kiên định hơn người bình thường nhưng cũng không thể chịu nổi kích thích liên tiếp như vậy được. Hạ Tuyết ngất siu trong lòng Dạ Mị.

Dạ Mị kinh hãi , bắt mạch cho Hạ Tuyết thấy không có việc gì nhả ra bụn trọc khí yên lòng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Nghịch Thiên Hạ : Chỉ Sủng Đệ Đệ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Kiếp này ta phải sống cho tốt

3 ngày kể từ khi Hạ Tuyết xuyên không, nàng cứ nằm trên giường, không ăn không, cũng không nói chuyện. Dạ Mị lo lắng, sợ đệ đệ vừa mới thức tỉnh, cơ thể đệ đệ còn suy yếu, không ăn sao có thể chống đỡ được.

Thần y Lâm Từ luôn được mọi người kính trọng, đi đến đâu cũng được chào đón. Vậy mà Dạ Mị lại sách y như sách 1 con gà đến chữa bệnh cho Hạ Tuyết, Lâm Từ sau khi bắt mạch cũng lắc đầu chịu thua. Y nói đây là tâm bệnh, không thể điều trị bằng thuốc thường được.

Dạ Mị tìm mọi cách khuyên Hạ Tuyết ăn gì đó nhưng thất bại.

Ngày thứ 5, vẫn như mọi lần Dạ Mị tự mình đem bữa sáng đến cho Hạ Tuyết. Bước vào phòng thấy Hạ Tuyết ngồi trên giường, Dạ Mị đặt chiếc khay lên bàn, kinh hi đi lại ngồi cạnh Hạ Tuyết.

_Tuyết Nhi, đệ thấy không khoẻ chỗ nào? Có đói bụng không? Ăn chút gì nhé, từ lúc thức tỉnh đệ vẫn chưa ăn gì hết.

_Đừng xưng huynh đệ với ta?

_Tuyết nhi.

Dạ Mị buồn bã nhìn Hạ Tuyết, đệ ấy ghét mình sao?

Thật ra không phải như hần nghĩ. 5 ngày qua, Hạ Tuyết đã đấu tranh tư tưởng rất nhiều. Kiếp trước Hạ Tuyết vừa là cô nhi vừa người tàn tật, cô phải nỗ lực gấp mấy lần thiên tài bình thường mới có được như thành công như thế. Phải chịu biết bao đau đớn, khổ cực. Cô đi dạo quý môn quan nhiều hơn cả học sinh đi học. Thật sự cô rất mệt mỏi nhưng con đường cô đi không thể quay đầu được, đành phải tiếp tục đi tiếp. Thế giới vốn rất tàn nhẫn, nếu người không chết thì ta chết.

Có lẽ ông trời cho cô thêm một kiếp vậy cô cũng không phụ lòng ông đâu. Kiếp này ta phải sống cho tốt.

Còn về việc xưng hô thì dù sao linh hồn Hạ Tuyết cũng là nữ, kêu huynh đệ với Dạ Mị không phải khấn định cô là nam sao, không thích. Hạ Tuyết không phải là người xem trọng giới tính, đôi lúc cô thấy là nam cũng tốt, nhưng Hạ Tuyết vẫn muốn là nữ nha. Cơ thể nam, hồn là nữ, cũng không tệ thời thì chấp nhận vậy.

_Mị ca ca, ta gọi người vậy được không?

_Được.

_Ca ôm ta được Không?

Dạ Mị không trả lời, nhẹ nhàng kéo Hạ Tuyết vào lòng. Một cảm giác lạ lẫm xuất hiện trong lòng Hạ Tuyết. Lần đầu tiên Hạ Tuyết muốn ý lại, muốn được người khác che chở

_Mị ca ca, từ giờ ca không được xưng đệ với ta mà phải gọi là Tuyết nhi, được chứ?

_Chỉ cần Tuyết nhi muốn, tất cả đều được.

_Mị ca ca, ta là gì của ca?

_Là người quan trọng nhất đối với ta, là sinh mạng của ta.

_Sau này ta có trở thành như thế nào ca vẫn bên ta chứ?

_Ừ, Tuyết nhi là gì cũng được, đối với ta Tuyết nhi mãi mãi là sinh mạng của ta.

Im lặng, Hạ Tuyết rúc sâu vào lòng Dạ Mị, cảm giác được che chở này thật tuyệt. Biết được ý định của người trong lòng, Dạ Mị vui vẻ càng ôm chặt hơn.

Bạn đang đọc truyện *Vương Nghịch Thiên Hạ*: *Chỉ Sùng Đệ Đệ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Nghe nói Nhiếp Chính Vương Tần Mị của Nhật Nguyệt quốc lạnh lùng , tàn nhẫn , thiên tài trăm năm khó gặp, khi 7 tuổi chỉ huy 1 vạn quân đánh thắng được 10 vạn quân giặc , 10 tuổi trở thành Nhiếp Chính Vương , 12 tuổi tấn cấp tước cơ là vị tước cơ trẻ tuổi nhất trong lịch sử . Nghe nói dung mạo hấn "câu hồn đoạt phách*", diễm áp quần phượng" , được bao thiếu nữ nhớ nhung , say mê . Còn nghe nói hấn không thích ai chạm vào người , đệ nhất mỹ nhân của Minh Phong quốc chạm vào hấn , lập tức không thương tiếc đem nàng đánh bay. Còn.....

*Câu hồn đoạt phách:đẹp và mỹ hoặc đến mức cướp hồn phách người ta, khiến người ta nín thở.

*Diễm áp quần phượng:đẹp điên đảo , lấn áp tất cả.

Đọc tờ giấy đầy lời đồn bên ngoài về Dạ Mị , miệng Hạ Tuyết giật giật , nhìn lại nam nhân đang lột nho bên cạnh mình. Gì mà lạnh lùng , tàn nhẫn, không thích chạm vào người khác , tên này từ ngày đó hầu như luôn bám dính lấy nàng , làm gì cũng không cho, đến đi lại cũng do hấn bế đi , khiến nàng muốn tập đi cũng không được. Lạnh lùng , tàn nhẫn ta phi , ôn nhu, quan tâm quá thái thì có.

_ Mị ca ca.

_ Ân, gì vậy Tuyết nhi ?

_ Cái này ca có chỉnh sửa gì không?

Lắc lắc tờ giấy trước mặt Dạ Mị .

_ Chưa , có vấn đề gì sao?

_ Không, đúng rồi . Ca là Nhiếp Chính Vương mà, sao nhìn ca không giống gì hết ?

_ Ta không giống chỗ nào?

Đưa trái nho đã lột vỏ gần miệng Hạ Tuyết , nàng cũng khách khí ăn vào.

_ Rảnh rồi quá mức, ca không có có việc gì làm sao?

_ Để việc đó cho người khác lo, bây giờ sức khoẻ của em là quan trọng nhất.

Nghe điều này Hạ Tuyết vừa thấy ấm áp vừa muốn lật bàn.

_ Dạ Mị , ca nghe rõ đâu . Thái độ vô trách nhiệm này là sao? Sức khoẻ của ta rất tốt , ca cũng biết rõ điều đó, sao còn cố chấp ?

_ Ta không có , mấy việc nhỏ ấy các thuộc hạ của ta có thể giải quyết dễ dàng mà.

_ Tài sản hiện giờ ca có bao nhiêu?

_ Khoảng vài nghìn vạn hoàng kim

_ Vậy còn quốc khố?

_ Ta cũng không rõ chắc gần vạn vạn hoàng kim

_ Kể cả tài sản của ca?

_ Không.

_ Ta không mong ca trở thành người giàu nhất thiên hạ. Nhưng núi vàng núi bạc nào rồi cũng sẽ hết. Tương lai ta muốn làm rất nhiều việc , tiền tuy không phải quan trọng nhất nhưng không thể không có tiền. Ngày mai, ca không thay đổi thì đừng gặp lại ta nữa. Ít nhất phải làm sao cho nhiều tiền hơn quốc khố.

Kiếp trước của Hạ Tuyết cũng không phải là người giàu nhất nhì gì , nhưng tài sản có nàng nếu thống kê hết cũng đủ định cường quốc đấy . Mà cũng không cần nó xa vậy , riêng tiền thưởng các giải khoa học của nàng cũng bằng quốc khố của tiểu quốc nha.

Bạn đang đọc truyện *Vương Nghịch Thiên Hạ* : *Chỉ Sủng Đệ Đệ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

3 tháng nay, Hạ Tuyết cố gắng lấy lại sức mạnh kiếp trước của mình. Dù sao chỉ có cường giả mới được người khác tôn trọng.

Lau mồ hôi trên trán, Hạ Tuyết liếc nhìn người đang xem sổ sách kia, thật sự không chịu nổi. Từ lúc bị Hạ Tuyết giáo huấn, Dạ Mị đã chuyên tâm vào công việc hơn. Có điều vẫn không rời xa nàng quá trăm thước, đi đâu cũng mang nàng theo, nhưng ít nhất bây giờ nàng có thể đi được rồi. Để linh hoạt được đôi chân, Hạ Tuyết quyết định tập múa, học các chiêu thức ở hiện đại mình biết mà nàng thử được.

Nói đi nói lại, Hạ Tuyết phải công nhận Dạ Mị thật sự dở kinh doanh, xem vài chồng sổ sách mà mấy tháng nay chưa xong. Kiểu này thì tới lúc kiểm được tiền nàng già mất rồi.

Đi lại, giật cuốn sổ trong tay Dạ Mị.

_Thật chán ca, vài chỉ xem sổ sách thôi mà mấy tháng chưa xong. Đợi ca kiểm tiền chắc ta chết rồi.

_Tuyết nhi sẽ không chết.

_Hả?

_Tuyết nhi sẽ bắt tử.

_Gi vậy?

_Khi ta đạt đến hoá thân, Tuyết nhi uống máu ta thì sẽ bắt tử.

Hạ Tuyết vừa cảm động vừa buồn cười. Đến thế giới này được vài tháng rồi đương nhiên cũng biết một phần rồi chứ. Thế giới này gần giống với cổ đại ở Trái Đất, chỉ là có thêm linh khí thôi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Nghịch Thiên Hạ* : *Chi Sủng Đế Đế Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Quá khứ của Hạ Tuyết

Thiên Minh đại lục, nơi thực lực vi tôn, đây là điều Hạ Tuyết thích nhất khi đến đây. Là người sống thế giới có pháp luật nhưng nàng phi nó. Pháp luật là gì chứ, chúng chỉ dưới lòng tham của con người, chỉ là đá kê chân cho bọn tham những thói nát. Mẹ nàng vì tham tiền vứt bỏ đứa con tàn tật chưa đến 4 tuổi ở khu ổ chuột tồi tệ. Nơi thể hiện rõ nhất về sự thật của xã hội, con người đắm chìm trong thuốc men, mạng người là cỏ rác, giết người là điều bình thường ở đây. Dù người đẹp, xấu, già, trẻ thì chỉ có "giết hoặc bị giết."

Ngày sinh nhật 4 tuổi, đó là ngày đầu tiên Hạ Tuyết giết người. Cô bé ngồi trên xe lăn, người dính đầy máu, bên cạnh là xác 1 nam nhân trưởng thành. Trên tay cô bé vẫn cầm trái tim đang đập của hắn. Khuôn mặt như thiên sứ hiện lên nét cười yếu ớt, trong đôi mắt em không có chút sợ hãi nào, chỉ có sự tĩnh lặng mà một đứa trẻ không nên có. Khung cảnh ấy quý dị đến quỷ dị.

5 tuổi, nàng bước chân vào thế giới ngầm, tham gia các cuộc huấn luyện địa ngục, đập lên xác những đứa trẻ khá kiên cường đi lên. Từng bước đi lên đỉnh cao, trở thành người khiếp người khác phải khiếp sợ: "magic of cat."

Hạ Tuyết yêu khoa học bởi vì dễ chế tạo độc, vũ khí, ám khí và bom. Bất cứ cái gì đều có quy luật lên của nó, Hạ Tuyết dựa vào cơ sở khoa học và thực chiến để lựa chọn cho mình cái thích hợp nhất. Tuy Hạ Tuyết không thể sáng chế ra loại vũ khí hay ám khí mới nhưng có thể dựa vào ban đầu để tân tiến, phát huy vượt cực hạn của nó.

Độc vốn là thứ vô tình nhất trước khi bom ra đời, nguyên liệu để chế độc rất dễ tìm chỉ là tùy bản tính thôi. Nhưng nói chung nó là thứ thông dụng nhất đối với Hạ Tuyết và nàng thích dùng nó.

Tiện lợi, hiệu quả nhất vẫn là bom, sức sát thương thì khỏi bàn, mà lại tiết kiệm sức. Nên Hạ Tuyết cũng đầu tư khá nhiều vào nó.

Để che dấu thân phận "magic of cat", Hạ Tuyết đành trở thành nhà khoa học thiên tài trong mắt công chúng, nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn nhất mà. Lâu lâu tùy tiện đưa ra vài phát hiện nhỏ của mình và sau đó nhận giải thưởng hay cúp gì đấy là xong. (Mèo: chỉ vài phát hiện nhỏ thôi, chị đã nhận giải, vậy phát hiện lớn chắc thế giới loạn)

Cấp bậc

Nghề nghiệp ở Thiên Minh đại lục được chia:

- Luyện được sư(nghề nghiệp cao cấp): Cấp 1-9 , được thánh (còn nữa).
- Luyện khí sư(nghề nghiệp cao cấp): hạ cấp , trung cấp , cao cấp , thần cấp.
- Triệu hồi sư(nghề nghiệp cao cấp): 1-9 tinh , triệu hồi thánh (còn nữa).
- Tiên Linh sư (nghề nghiệp trung cấp): Luyện Khí Kỳ, Trúc Cơ, Kết Đan ,
Nguyên Anh, Hoá Thần.Mỗi loại có 9 tầng
- Chiến sư (nghề nghiệp hạ cấp): đồng , bạc , vàng (còn nữa).
- Và những nghề khác.

*Lưu ý: nghề nghiệp hạ cấp ở đây không phải chỉ hèn mọn mà do kiếm ít tiền , ai cũng có thể làm nên số lượng nhiều.

Các cấp bậc khác:

- Ma thú : cấp 1-9 , thần thú.
- Đan dược : cấp 1-9 , thánh đan.
- Vũ khí: hạ phẩm , trung phẩm , cao phẩm , thần khí.

Bạn đang đọc truyện *Vương Nghịch Thiên Hạ : Chỉ Sủng Đệ Đệ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Nghe nói khi đạt đến Hoá thần thì trường sinh bất tử , người bình thường chỉ cần uống 1 giọt máu của hoá thần cũng có thể bất tử.

Dạ Mị nghĩ nàng ngọc sao? Trở thành hoá thân dễ lắm sao?Nếu dễ dàng vậy thì nàng cũng muốn thử .

Không biết tại sao 1 ngàn năm nay , không ai có thể đạt được đến cảnh giới hoá thần , các hoá thần trước cũng biệt tích . Nhiều người cho rằng họ đến thế giới khác , cũng có người cho rằng họ quy ẩn ,... ..

Tóm lại , trở thành hoá thần là điều rất khó , vậy thôi. Hạ Tuyết không biết Dạ Mị có làm được không nhưng nhìn sự nghiêm túc của hân cũng gật đầu khích lệ . Hạ Tuyết không ngờ rằng cái gật đầu này , đã tạo nên vị Dạ thần trong tương lai.

Lạc đề rồi, nghiêm túc nhìn Dạ Mị ,nói :

_ Mị ca ca , kinh doanh có thể giao cho ta được không?

_ Tuyết nhi muốn kinh doanh à?

_ Ân.

_ Vậy Tuyết nhi làm đi , nhưng phải giữ sức khoẻ , mệt thì cứ nghỉ không cần

phải cố gấn quá sức đâu.

_ Ca không sợ ta kinh doanh thua lỗ hay cướp tiền của ca à?

_ Ta tin Tuyết nhi, với lại tiền của ca vốn là của Tuyết nhi nên Tuyết nhi cứ

thoải mái sử dụng.

_ Cảm ơn ca.

Dạ Mị kéo Hạ Tuyết vào trong lòng , ôn nhu vuốt tóc nàng. Lỡ vốn thì có sao , tiền thôi , mất có thể kiếm lại được, chỉ cần Tuyết nhi vui là được.

_Sau này không được nói cảm ơn với ta nữa, của ta chính là của Tuyết nhi . Tuyết nhi dùng đồ của mình sao lại nói cảm ơn.

_Ân.

Không keo kiệt , Hạ Tuyết cười với hắn. Nhìn khuôn mặt như thiên sứ kia đang cười , khiến tim Dạ Mị đập nhanh hơn bình thường.

_Ca, sao mặt ca đỏ vậy?

Vội che khuôn mặt đỏ ửng của mình , mặt Dạ Mị càng đỏ.

Nhìn khuôn mặt giống như của của mình , nhưng lại mang nét yêu đã , hoang dại đang đỏ kia , Hạ Tuyết thấy dễ thương ghê luôn . Dù kiếp này hay kiếp trước Hạ Tuyết vẫn thích những thứ dễ thương đáng yêu. Hạ Tuyết vốn ít trực tiếp nói mình thích gì chỉ thể hiện bằng "dễ thương" có nghĩa là nàng thích nó , "đáng yêu" là nàng yêu nó. Còn nếu Hạ Tuyết khen cái gì đó đẹp thì nó chỉ đơn thuần là đẹp thôi không có ham muốn gì hết.

Hôn chụt 1 cái thật kêu lên má Dạ Mị , xem như thưởng cho hành động dễ

thương của hắn lúc này.

Mặt của Dạ Mị đã đỏ ửng lại càng đỏ , giống như cà chua chín sắp nổ vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vương Nghịch Thiên Hạ : Chi Sủng Đế Đế Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

1 năm gần đây , bỗng trên giang hồ xuất hiện 1 tổ chức gọi là Tuyết lâu và gây nên nhiều trận chấn động : Đế nhất tổ chức sát thủ Huyết Sát Cung 1 đêm bị xoá sổ , đế nhất tử lâu Đông Phong 1 ngày thần phục , đế nhất ... .. đều do Tuyết lâu làm chủ trong vòng 1 năm.Nghe nói chủ nhân của Tuyết lâu thần bí khó lường , nghe nói hắn mạo tự thiên tiên* , con có ... ..

*Mạo tự thiên tiên: đẹp giống như tiên.

Và chủ nhân Tuyết Lâu thần bí đó hiện giờ rất thoải mái ở trên đỉnh Băng Minh sơn ăn ... .. táo . Không ai khác chính là Hạ Tuyết.

Băng Minh sơn là dãy núi băng lớn phía Bắc Nhật Nguyệt quốc , ở đây không có tuyết rơi . Được coi là nơi nguy hiểm , bí ẩn nhất Thiên Minh đại lục. Khi vào khu vực của Băng Minh sơn , dù linh sư cấp Nguyên Anh cũng không sử dụng được tiên lực và ma thú ở đây phi thường cường đại , cực kì ghét con người, chỉ cần có người bước vào liền lập tức tấn công, không chết không ngừng. Với cơ thể chịu được cực lạnh và nàng cần kinh nghiệm thực chiến với cơ thể mới nên quyết định chọn Băng Minh sơn làm nơi luyện tập với điều kiện tiên quyết của Dạ Mị là phải có hắn đi theo . Trong trường hợp không sử dụng được tiên lực , sức chiến đấu của nàng có thể lớn hơn cả chiến sư bạc cao cấp . Hiện tại Hạ Tuyết không có tiên lực mà nàng cũng chưa chắc tương lai mình sẽ có , với kiến thức ở hiện đại kèm chăm chỉ nỗ lực có lẽ nàng có thể trở thành 1 trong những cường giả đứng đầu.

Khi vào Băng Minh sơn , một sự thật mà Hạ Tuyết lẫn Dạ Mị không ngờ tới là ma thú không tấn công hai người họ . Ngược lại Hạ Tuyết tấn công bọn chúng lại chạy trốn . Thế là hết hứng thú , nên Hạ Tuyết cùng Dạ Mị đi sâu vào Băng Minh sơn , khác hẳn bên ngoài ma thú và băng nhon là những khối băng trong suốt , rất đẹp, đặc biệt ở đây nồng đậm mọi loại linh khí . Sau khi xem xét kĩ lưỡng không có ai , Hạ Tuyết quyết định chiếm nơi này làm địa bàn bí mật, đương nhiên Dạ Mị không hề phản đối, còn ra sức giúp nàng xây dựng theo ý muốn . Dù sao tu luyện ở đây giúp ích cho hắn rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Vương Nghịch Thiên Hạ : Chi Sủng Đế Đế Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Hạ Tuyết nằm trên chiếc giường treo hiện đại, xung quanh được trang trí cực kì sa hoa nhưng không phải đắp vàng bạc thô thiển . Vải bông Sương Mai mềm mại , giá trị liền thành vạn mà ở đây chỉ đáng là lót sàn , đồ vật ở đây nếu không phải bằng băng thì giá trị của nó cũng liền thành . Được Hạ

Tuyết thiết kế theo phong cách hiện đại . Hạ Tuyết ung dung găm trái táo trên tay . Đây vốn là hành động thô lỗ nhưng Hạ Tuyết làm lại không xuất hiện cảm giác thô lỗ nào mà nhìn rất tự nhiên , rất đáng yêu. Nàng phải công nhận ở đây rất tốt , vừa yên tĩnh , vừa bảo quản được thức ăn tươi ngon . Mà còn có rất nhiều loại băng khác nhau , có vài loại ăn được và ăn rất ngon

Dạ Mị không biết từ đâu xuất hiện , nằm xuống cạnh Hạ Tuyết , kéo nàng vào lòng . Đột nhiên Hạ Tuyết bị kéo như vậy , lúc đầu hơi giật mình nhưng rất nhanh trở lại bình thường, ở nơi này nếu có thể tùy tiện ôm nàng như vậy ai khác ngoài người bé quan suốt 1 tháng nay - Dạ Mị.

_Tuyết nhi , ôm

_ Ta đang dưỡng dáng

_ Ôm không tốt.

_ Ta không muốn biến thành heo.

Nói đến đây , Hạ Tuyết có chút bức mình, không biết do cơ thể nàng hấp thu quá tối hay do nàng vận động không đủ , trong 1 năm Hạ Tuyết ngày càng tròn . Hạ Tuyết nghi ngờ cứ tiếp tục thế này , có hay không nàng sẽ thành quả bóng tròn thật. Đây là điều Hạ Tuyết không thể chấp nhận được , kiếp trước tuy thân hình không phải "ngực to mông nở" nhưng dáng cũng rất đẹp , nhìn rất thuận mắt. Với lại mập cũng rất ảnh hưởng tới nhiều thứ.

Nên Hạ Tuyết quyết định , nhân lúc kẻ nào đó luôn bắt nàng ăn toàn thứ bổ dưỡng đến nỗi nàng phải bỏ ngựa kia bé quan . Lập tức lên kế hoạch ăn uống hợp lý cho mình , mà vẫn không bị Dạ Mị phản đối . Bên cạnh Dạ Mị hơn 1 năm rồi đương nhiên hiểu tính hần , Dạ Mị cái gì cũng chịu nàng nhưng nếu là việc ảnh hưởng xấu đến nàng là kịch liệt phản đối.

_Tuyết nhi không biến thành heo.

_ Càng ngày càng béo , không trở thành heo cũng trở thành lợn.

_ Tuyết nhi ôm không tốt cho sức khỏe.

Miệng Hạ Tuyết co rút , vậy mập tốt lắm sao ? Người mập có tỉ lệ bị bệnh tim , mỡ trong máu , tiểu đường ,.... .... rất cao đấy .

Hạ Tuyết hung hăng cắn lên vai Dạ Mị , hần ăn đau khẽ kêu một tiếng nhưng cũng mặt cho nàng cắn . Đến khi trong miệng cảm thấy vị tan , nàng mới nhả ra.

_ Đau không?

_ Hình như là ta hơi mới đúng.

_ Thịt ta cứng , Tuyết nhi cắn đau răng không?

Bạn đang đọc truyện *Vương Nghịch Thiên Hạ* : *Chỉ Sủng Đế Đế Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11

Cái này gọi là vừa kẻ tội vừa thương trong truyền thuyết sao?

Hạ Tuyết liếc Dạ Mị rồi nhìn dấu răng còn đang chảy máu nàng vừa làm , không khỏi thấy áy náy . Hần luôn vậy, bất cứ việc gì hần đều nghĩ đến nàng đầu tiên , nàng muốn gì hần đều đoạt cho nàng . Nhớ lúc trước vì muốn diệt đế nhất tổ chức sát thủ Huyết Sát Cung mà Dạ Mị trọng thương xém mất mạng.

_Mị ca ca , đừng cố chấp như vậy, ta không phải sẽ ôm như mấy cây que đâu , chỉ không cần mập là được . Với lại mập cũng không tốt đâu , sẽ ảnh hưởng xấu đến sức khỏe ta đó.

_ Ảnh hưởng như thế nào?

_ Dễ bị bệnh mà toàn bệnh nguy hiểm không đấy.

Nghe vậy Dạ Mị khinh hời nhìn Hạ Tuyết như muốn chứng thực lời nàng vừa nói . Đáp lại là cái gật đầu chắc chắn , Dạ Mị cũng không nói gì nữa .

Liếm dấu răng trên vai Dạ Mị , hần nói từ đầu đến chân Hạ Tuyết đều là bảo bối . Máu có thể giải được bách độc , nước bọt có thể trị ngoại thương.

Lúc đầu nghe Hạ Tuyết không tin, nhưng sau vài lần kiểm chứng nàng kinh ngạc đến nỗi bất tỉnh luôn. Vậy nên vết cắn này chỉ là chuyện nhỏ. Hạ Tuyết chuyên tâm liếm... khu...trị thương, không để ý khuôn mặt của bệnh nhân nào đó đang đỏ.

Nơi chiếc lưỡi nhỏ nhắn mại kia chạm vào, Dạ Mị cảm thấy tê tê, toàn thân thì giống như lửa đốt. Là 1 nam nhân (đang) trưởng thành đương nhiên biết được vì sao. Dạ Mị không ngừng phi bán mình, Tuyết nhi là đệ đệ ruột của mi đó, tham nữ nhân đến điên rồi sao, động tình với đứa trẻ 6 tuổi. Cổ nén dục hoá xuống, vừa áp được một ít, Hạ Tuyết cũng không "trị thương" nữa.

Lòng Dạ Mị tiếc nuối nhưng dục hoá cũng giảm bớt được một ít. Nhưng chưa tới 3s, nhìn khuôn mặt thiên sứ ở khoẻ miệng còn dính chút máu, đầy mị hoặc khiến dục hoá khó khăn áp chế xuống giờ lại bùng phát mạnh mẽ hơn lúc đầu. Tuy hiện giờ cơ thể Hạ Tuyết là hài nhi 6 tuổi nhưng thiên sinh lệ chất*, tương lai nhất định là vu vật di người*. Vốn dĩ Hạ Tuyết ở nhà không thích mặc nhiều lớp, nên chỉ mặc mỗi áo lót lụa màu trắng rộng thùng thình, lộ làn da trắng ngà đầy quyến rũ.

*Thiên sinh lệ chất: trời sinh quyến rũ xinh đẹp.

*Vu vật di người: bấu vạt khiến người ta say mê.

Dạ Mị biến mất, để lại Hạ Tuyết ngơ ngác. "Bình thường không phải bám dính lấy mình, đuổi cũng không đi. Sao giờ tự động vậy?"-Hạ Tuyết nghĩ thầm. Các ma thú ở núi Băng Minh thấy một bóng dáng nhảy xuống hồ nước. Phải biết rằng núi Băng Minh quanh năm đều lạnh, đặc biệt là nước ở đây cực kì lạnh đến ma thú hệ băng cũng phải sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Nghịch Thiên Hạ: Chi Sủng Đệ Đệ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Dạ Mị ngâm nước lạnh cả đêm, lại không có tiên lực hộ thể nên đã bị nhiễm lạnh, nằm liệt giường. Bình thường là Hạ Tuyết được Dạ Mị cung chiều, chăm sóc, giờ nàng phải chăm sóc hắn. Đây là lần đầu tiên ở kiếp này cũng như kiếp trước nàng tự mình chăm sóc người khác nên có chút không quen vài lần chút nữa là hồng.

Dạ Mị đau lòng nhìn Hạ Tuyết loay hoay chăm sóc cho mình, Tuyết nhi chăm sóc hắn chắc mệt lắm, muốn nói nàng nghỉ ngơi đi. Nhưng vừa định mở miệng cảm giác đau đớn từ cổ họng chuyển đến khiến hắn không thể nói. Tuy Dạ Mị trong lòng vui sướng khi được Hạ Tuyết chăm sóc nhưng nhìn nàng cứ đi ra đi vào, trán lấm tấm mồ hôi, từ vui chuyển sang đau lòng. Lúc Hạ Tuyết suýt nữa làm đổ chén thuốc, tim của Dạ Mị đập mạnh, đủ cảnh tượng không may xuất hiện trong đầu hắn: Hạ Tuyết bỏng do thuốc nóng, mảnh vỡ chén thuốc đâm vào tay Hạ Tuyết làm bị thương, ...

Thấy ánh mắt hỗn loạn của Dạ Mị, Hạ Tuyết hiểu hắn nghĩ gì. Ngồi xuống cạnh Dạ Mị nằm, vỗ vỗ mu bàn tay hắn.

_Nếu không muốn thấy ta như vậy nữa thì mau khoẻ lại đi, uống thuốc rồi ngủ một giấc thì khoẻ lại nhanh thôi. (Mèo: sao giống đồ trẻ em vậy ta.)

Dạ Mị gật đầu. Hắn phải khoẻ thì mới có thể bảo vệ được Tuyết nhi, Tuyết nhi cũng không phải cực khổ chăm sóc hắn nữa.

Hạ Tuyết kiên nhẫn đợi cho Dạ Mị từng muỗng thuốc, hắn không hề phản đối, rất ngoan ngoãn uống những muỗng thuốc đưa đến. Nhanh chóng hết chén thuốc, Hạ Tuyết sửa lại chăn cho hắn, hôn lên trán hắn một cái thật kêu.

_Ca ngủ đi, phải nghỉ ngơi thật tốt để mau chóng khoẻ lại nha. Ta muốn ăn cơm ca nấu, ta không muốn ăn cháo qua ngày nữa đâu.

Dạ Mị rất nghe lời nhắm mắt lại, một lúc sau đã ngủ. Hạ Tuyết cũng lặng lẽ rời khỏi phòng.

Hạ Tuyết đi tìm Lôi Phi - 1 trong Tam đại thần thú hộ pháp núi Băng Minh sơn. Lúc phát hiện ra y, Hạ Tuyết cũng không có ý định gì, nhưng sau khi sống một thời gian mới phát hiện ở thiếu hạ nhân mà lại không thể đem người ngoài vào được nên chọn Lôi Phi làm người hầu. Còn con người..... a nhằm ..... con thú vì lý do khó nói nên đường đường là Lôi Cuồng Thiết Mã cao quý phải trở thành hạ nhân thấp kém. Trong lòng không ngừng nguyên rủa hai tên đã trốn biệt tích kia biết trước mà không báo, khiến mình đụng phải đại sát tinh này.

_Lôi Phi.

Phía xa xa, một nam tử mặc tử y, mang vẻ đẹp phong tình, mắt phượng hẹp dài, mũi cao thẳng, da trắng, cơ bắp cường cuộng rắn chắc lộ ra trước ngực, cho biết chắc chắn lớp áo kia là một cơ thể cường tráng. Có thể xem là nam tử cực phẩm.

Nêu nữ tử bình thường khác thấy hét chói tai, hận không được lao vào lòng y, làm những, được y khi dễ. Tiếc là Hạ Tuyết không phải nữ tử thường và bên cạnh nàng còn có Dạ Mị là cực phẩm trong cực phẩm mà.

_Hạ cô nương, cô cần gì sao?

_Ta muốn xuống núi hái thuốc cho Mị ca ca .

_Được.

Bỗng xung quanh Lôi Phi xuất hiện đám mây màu tím, bao quanh y . Một lúc sau , mây tím tan đi hiện ra nguyên hình thần thú Lôi Cương Thiết Mã. Da màu trắng , bờm và đuôi đều là màu tím , trên đầu có một sừng cũng màu tím , đôi cánh trắng gang ra thể hiện sự oai hùng của thần thú , còn có những hoa văn trên cổ làm tăng thêm huyền bí .

Bạn đang đọc truyện *Vương Nghịch Thiên Hạ : Chi Sủng Đế Đế Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13

Hạ Tuyết không khách khí nhảy lên lưng Lôi Phi .Giăng hai cánh làm tư thế chuẩn bị bay lên , nhẹ nhàng vỗ cánh , cùng Hạ Tuyết trên lưng bay lên . Lôi Cương Thiết Mã không hô là ma thú hệ lôi , tốc độ phi thường nhanh , chớp mắt chân Băng Minh sơn . Đáp xuống nơi ranh giới của Băng Minh sơn với bên ngoài .

_Hạ cô nương , đi cẩn thận , khi nào cô trở về cứ gọi tên ta , ta sẽ tới đón .

Ma thú ở Băng Minh sơn tuy cường đại , trừ cái chết do quy luật tự nhiên (già chết ,chết do gặp thiên địch , ...), những nguyên nhân khác (VD:do con người giết ,...) thì có thể hồi sinh , nên chúng không hề sợ khi tấn công con người .(Mèo : chết rồi hồi sinh thì có khác gì không chết , vậy sợ cái nỗi gì .) Đương nhiên cái gì cũng có mặt trái của nó , ma thú ở Băng Minh sơn mãi mãi không được rời khỏi nơi này , không thì vạn kiếp bất phục.

_Ấn , cảm ơn Lôi Phi. Huỳnh giúp ta chăm sóc Mị ca ca nha.

Hạ Tuyết chỉnh lại mạng lụa che mặt , chạy ra khỏi Băng Minh sơn . Từ Băng Minh sơn đến thôn trang gần nhất cũng chạy mất 1 ngày . Hiện giờ chạy liên tục một giờ đối với Hạ Tuyết là không thành vấn đề nhưng nàng không có nhiều thời gian vậy . Hạ Tuyết đánh vài Vân Thú sơn cách khoảng 1 canh giờ chạy . Tuy Vân Thú sơn nguy hiểm chỉ ở cấp 2 , được liệu hiếm không nhiều . Nhưng được liệu nàng cần cũng không quý lắm , cách Vân Thú sơn sẽ có .

1 canh giờ sau , Vân Thú sơn , Hạ Tuyết dừng lại điều chỉnh lại hơi thở , chạy cả canh giờ khiến hơi rối loạn một chút nhưng nàng không hề chảy giọt mồ hôi nào . Sự xuất hiện của Hạ Tuyết khiến xung quanh chú ý , mà cũng phải . Khác hẳn với ở nhà , ra ngoài nàng luôn yêu cầu trang phục phải dễ thương . Vậy nên với bộ Qilolita* dài tay trắng đen Hạ Tuyết đang mặc đã thành công trong việc gây chú ý .

*Qilolita : sự kết hợp giữa trang phục truyền thống Trung Quốc và phong cách thời trang Lolita .

Trang phục kì lạ , bắt mắt được may từ lụa thượng hạng chắc là Tiểu thư nào đó nhầm chán , trốn ra ngoài chơi rồi . Điều này rất bình thường nhưng với đứa bé 6,7 tuổi thì không bình thường chút nào . 6,7 tuổi thì làm được gì chứ , cùng lắm là bắt được 1 con thỏ nhỏ .

Một nam tử mặc lam y , khuôn mặt tuấn tú , thân hình thon dài , đi lại gần Hạ Tuyết . Nam tử ngồi xổm xuống , nói :

_Tiểu oa nhi , muội đi lạc à?

Giọng của nam tử không thể gọi là hay nhưng dịu dàng , còn có vài phần quan tâm . Nam tử này thoạt nhìn khoảng 15, 16 tuổi , trên ngực đeo huy hiệu đồng trung cấp . Thì ra là chiến sư đồng trung cấp , chắc thao đông binh đoàn nào đó để rèn luyện rồi . Vì hắn có phần quan tâm , nàng cũng không keo kiệt trả lời.

_Không , ta đi hái thuốc.

Lạc Âu Dương kinh ngạc , hái thuốc, nhìn bộ quần áo của Hạ Tuyết đang mặc là biết đây gia cảnh không bình thường , chỉ cần phát tay là có cần gì để một đứa bé đi hái thuốc .

_Ở đây nguy hiểm lắm , không thích hợp cho muội chơi đâu ? Muội về đi.

_Chỉ cấp 2 thôi , có gì đâu.

Nàng vừa từ cấp 7 ra nè , nếu nàng nói ra đảm bảo hù chết hẳn. Nói rồi Hạ Tuyết chạy thẳng vào rừng , Lạc Âu Dương ngây ngốc , tốc độ thật nhanh nha.

Nửa canh giờ sau , Hạ Tuyết đã tìm đủ được liệu cần . Chuẩn bị li khai Vân Thú sơn thì nghe tiếng hét không xa truyền đến.

_Súc sinh, chết đi, Lạc ca ca, ca mau hái Ngọc Lâm quả.

Hạ Tuyết dừng lại, Ngọc Lâm quả sao? Vừa hay cô đang đói bụng, tạm ăn nó vậy. Người ngoài mà biết Hạ Tuyết nghĩ vậy chắc tức chết quá. Ngọc Lâm quả quý giá vô cùng, giá trị liên thành, ăn và có thể tăng tu vi, bổ thân thể, loại bỏ tạp chất. Vậy mà tới Hạ Tuyết thì chỉ ăn cho đỡ đói.

Chạy về phía tiếng hét, thì ra bị đoàn ma thú cấp 3 Vượn Hoả Diễm chắn giữ Ngọc Lâm quả bao vây. Dong binh đoàn này mạnh nhất là chiến sư bạc hạ cấp, còn có 6 chiến sư đồng cao cấp, trung cấp và một linh tiên sư Luyện Khí Kỳ tầng 3. Miễn cưỡng dong đoạn này xem cũng tạm được, tiếc gặp phải đoàn ma thú hơn hai mươi con Vượn Hoả Diễm này, có lẽ không còn mạng để ra đầu.

Bạn đang đọc truyện *Vương Nghịch Thiên Hạ: Chỉ Sùng Đệ Đệ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14

Ồ! Trong dong binh đoàn kia có nam tử lam y lúc này. Xem ra hẳn cũng kiên trì đấy chứ, toàn thân đầy thương tích, quần áo bị máu nhuộm thành màu đỏ rồi, nhưng vẫn cố vung đao chém ma thú. Đúng là lúc sinh tử, con người luôn làm được việc phi thường nha. Nể tình lúc này hẳn quan tâm ta, cứu hẳn một mạng vậy.

Ma hạch, còn gọi là ma tinh là năng lượng kết tinh bên trong ma thú, tràn ngập năng lượng thiên địa, rất nhiều công dụng. Có một điều ít người biết, ma thú có một điểm yếu chung là nơi chứa ma hạch yếu vô cùng nên chỉ cần lấy ma hạch ra khỏi cơ thể, ma thú thú liền chết không nghi ngờ. Cái này do thân phận đặc biệt của Hạ Tuyết, Lôi Phi mới nói cho nàng, chứ không ma thú nào dám đem chuyện này nói ra cả, kể cả triệu hồi thú của triệu hồi sư cũng không được nói ra điều này với chủ nhân.

Hạ Tuyết không rảnh rỗi như mấy người kia chém loạn vũ, phí sức, hiệu quả không cao. Nàng nhảy vào vòng chiến, sử dụng chiêu thức mình thích nhất ở kiếp trước "devil's grip"(móng quỷ), thuận tiện, không cần bất cứ thứ phụ trợ gì, chỉ cần đôi tay là có thể móc tim đối thủ, là cách thức đầu tiên Hạ Tuyết sử dụng để giết người. Móng tay nàng đậm trắng và mi tâm Vượn Hoả Diễm, rồi rút ra để lại một lỗ tròn. Cứ như thế nàng làm vậy với những con Vượn Hoả Diễm khác.

Giết đến con thứ mười một, những con Vượn Hoả Diễm có vẻ thông minh hơn một chút. Nhận thấy Hạ Tuyết là người mạnh nhất trong đây nên tập trung công kích nàng. Hạ Tuyết cũng không ngại, tập trung lại nàng cũng tốt, giết luôn một lần, đỡ mất thời gian.

Có hai con Vượn Hoả Diễm tấn công hai phía trước sau, Hạ Tuyết đâm vào mi tâm con trước mặt mình, thuận tiện lấy đà đá luôn con phía sau, thuận thể nhảy lên giết con gần nhất.

Thế là chưa tới 3 phút, đoàn Vượn Hoả Diễm hơn hai mươi con tội nghiệp chưa kịp xuất chiêu đã phải hy sinh, còn giới chỉ của Hạ Tuyết thì vừa chứ thêm 24 ma hạch cấp 3.

Trừ Hạ Tuyết tất cả hoàn toàn đông cứng, gì đây? 3 phút, giết hơn hai mươi ma thú cấp 3 mà còn do dự trẻ khoảng 6,7 tuổi. Quá khủng bố. Tất cả nhìn chăm chăm Hạ Tuyết, như muốn tìm cái gì. Y phục không nhiễm chút máu, tay phải hơi dính chút máu, dung nhan bị che khuất, xung quang là xác ma thú Hạ Tuyết đứng đó giống như vị thần từ địa ngục, cảnh tượng đập đến mê hồn.

Lạc Âu Dương là người hoàn hồn đầu tiên. Chẳng phải là cô bé lúc này sao? Lạc Âu Dương nén đau đớn từ những vết thương, tiến đến ôm huyền cung kính nói:

_Tạ ân nhân cứu mạng, không biết quý danh của ngài là gì? Để sau này có cơ hội đền ơn.

_Không cần.

Giọng nói như làn gió nhẹ, nhưng lạnh đến cực điểm. Lấy chiếc khăn từ trong nạp giới, lau những ngón tay dính máu. Lại gần cây Ngọc Lâm, trong tay Hạ Tuyết lần lượt xuất hiện côn sắt, nàng đem côn sắt đâm xuống đất, bao quanh cây Ngọc Lâm thành hình tròn. Sử dụng nguyên lý cơ học, Hạ Tuyết dễ dàng đào cây Ngọc Lâm ba người ôm không xuể lên, trong sự kinh ngạc của toàn dong binh đoàn, không hề kiêng dè cho và giới chỉ. Định quay người trở về thì một giọng nữ lớn tiến chặn nàng lại.

_Này, trả Ngọc Lâm quả cho bốn tiểu thư.

Thì ra là nữ Linh Tiên sư duy nhất trong dong binh đoàn. Hạ Tuyết khinh thường nhìn ả, tuổi cỡ khoảng mười ba, mười bốn, dung mạo cũng coi như tạm được, chỉ Luyện Khí kỳ tầng 3 mà cũng dám lấy đồ của nàng.

_Mai nhi, im miệng.

Lạc Âu Dương thấy em gái mình vô lễ với nàng , lập tức chặn lại . Người ta dễ dàng giết vài chục ma thú cấp 3 , thực lực sợ ít nhất cũng là chiến sư bạc trung cấp . Cường giả như vậy dễ dàng đem tất cả người ở đây giết sạch , mà chưa kể tuổi nhỏ đã mạnh như vậy , thể lực đằng sau chắc chắn không nhỏ . Lạc gia tuy mạnh là bá chủ ở Vân Nam thành , nhưng đem so với bên ngoài thì chẳng là gì cả . Lạc Mai Lung không suy nghĩ được như anh trai mình , thấy ánh mắt khinh thường của Hạ Tuyết , lại bị anh trai quát . Nữ nhân trời sinh có tính ghen tị , tuy Hạ Tuyết hiện giờ che mặt và là tiểu hài tử 6 tuổi nhưng toà ra khí chất cao quý khẳng định tương lai sẽ khuynh quốc khuynh thành , lại nhìn y phục đẹp sạch sẽ được may từ lụa thượng hạng , nhìn bộ y phục dính đầy máu không lành lặn của mình , lửa ghen tị càng lớn , tiểu thư được nuôn chiều tự nhỏ như ả sao nhìn được .

Bạn đang đọc truyện *Vương Nghịch Thiên Hạ : Chỉ Sủng Đế Đế Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15

_Ca ca , sao quát chúng ta rõ ràng ta chiến đấu với ma thú sao nàng lại hưởng hết được .

Bốp

Lần này Lạc Âu Dương thật sự tức giận , sao hắn có đũa muối mọii gốc vậy chứ , không nhận ra sự nghiêm trọng của vấn đề chứ . Hắn quên cả đau tát cho Lạc Mai Lung khiến ả té nhào . Các thành viên trong dong binh đoàn không hề có một chút đồng tình với Lạc Mai Lung , là người từng trải sự đời , đương nhiên cũng suy nghĩ tương tự Lạc Âu Dương , nếu không phải ngại bối cảnh phía sau ,sợ rằng đã sớm cho ả vài bạt tai rồi . Người ta đã tha cho sống , chỉ lấy cây Ngọc Lâm , sao còn thích chọc cho người ta giết không vậy ?

_Ca ca , sao ca đánh ta?

_Im miệng .

Lạc Âu Dương tức giận quát , quay về phía Hạ Tuyết cúi đầu 90 độ .

_Muội muội ta không hiểu chuyện , xin tiểu thư lượng thứ . Ta thay muội ấy tạ tội với tiểu thư .

Hạ Tuyết không nói gì , nàng ly khai Băng Minh sơn gần hai canh giờ rồi , nếu Dạ Mị tinh không thấy nàng thì không biết hắn sẽ làm ra chuyện gì nữa , đúng là mà thú ở Băng Minh sơn sợ nàng nhưng Dạ Mị thì không . Với tình trạng của hắn sao đâu nổi với ma thú ở Băng Minh sơn . Dù Lôi Phi chiếu có nhưng nàng cũng không an tâm . Nàng quay đi , định trở về nhanh nhưng lần nữa giọng như bò rống của Lạc Mai Dương chặn lại .

_Người định đi đâu , trả Ngọc Lâm quả cho ta , nói cho người biết ta là nhị tiểu thư của Lạc gia ở Vân Nam thành . Biết điều thì giao Ngọc Lâm quả ra , cầu xin bốn tiểu thư , may ra bốn tiểu thư tha cho người .

Hạ Tuyết nhủ mi , sao ả này thích dây dưa thế . Thật phiền phức , biết vậy lúc đầu đừng cứu cho xong . Mà không phải , lúc đầu cứu nam tử kia thôi . Hạ Tuyết là vậy , có thể giết người cũng có thể cứu người , nếu có ý giết thì chắc chắn sẽ giết chết , có ý cứu thì sẽ cứu (nhưng không biết còn sống bao lâu nữa) .

_AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA.... ....

Đúng là không có tiền đồ , chỉ cho người một châm thôi đã chịu không được .

Đương nhiên không chỉ một châm đơn giản vậy .Nếu biết vì sao thì ở kiếp trước Hạ Tuyết cực kì hứng thú với trung y , một vì chế độc được và giải được , hai vì các huyết đạo trên cơ thể và châm cứu . Nàng đã dành riêng ba năm để nghiên cứu trung y , đôi lúc còn phải bắt sống vài tên trùm khủng bố để thử nghiệm châm cứu và độc được . Mà phải công nhận độc được là thứ tuyệt vời nha , mấy tên trùm này độc thần khinh cấp 4 không chết , độc được nàng chế theo phương pháp trung y liền chết . Châm cứu cũng không kém nha , nó cứu sống những con "chuột bạch" vài lần sau khi "thử thuốc".

Lúc này chẳng qua Hạ Tuyết cho Lạc Mai Dương một châm ở vai trái , tương lai ả không thể sử dụng tay trái được nữa và cũng không được rút chiếc kim ra nếu không.... ....

_Nếu rút kim ra , chết .

Lạnh lùng bỏ lại một câu , Hạ Tuyết chạy đi .

Cùng lúc đó tại Băng Minh sơn .

_Dạ công tử , người nên nằm trên giường . Hạ cô nương quay về không thấy người nhất định lo lắng .

Lôi Phi khinh thường nhìn nhân loại đang cố xuống giường kia , nếu không phải có ma nữ (Hạ Tuyết) kia , nhân loại này sợ rằng giờ chắc nằm trong bụng

ma thú rồi nào đó của Băng Minh son rồi .

_ Ô ...a...ôa...

Dạ Mị muốn nói : "ta phải tìm Tuyết nhi , bên ngoài rất nguy hiểm , Tuyết nhi có thể bị thương , có thể ..." nhưng cổ họng đau rất , chỉ có thể phát ra vài tiếng ô a . Toàn thân ều oải , không chút sức lực , đầu cứ oong oong , chuyển động cực kì khó khăn . Dạ Mị hỏi hận sao lại nhảy xuống nước chứ , giờ thì hay rồi , thân thì mắc bệnh còn đây Tuyết nhi vào nguy hiểm . Tuy biết thân thủ của Hạ Tuyết tuyệt hảo nhưng trong lòng Dạ Mị , Tuyết nhi vẫn ngây thơ , đáng yêu , là Tuyết nhi luôn cần ca ca bảo vệ , luôn .....

Vừa mới đặt chân xuống đất , thì một lực vô hình đẩy hấn nằm xuống giường . Liếc nhìn Lôi Phi đang nhàn nhả uống trà , không hề khớp với thân hình lực lưỡng của y chút nào . Dạ Mị đương nhiên biết lúc này là do y làm , lần nữa cố gấn xuống giường , sắp đặt chân xuống đất lực vô hình lần nữa đẩy ngã hấn nằm xuống giường . Cứ vậy lặp đi lặp lại suốt một canh giờ .

Bạn đang đọc truyện *Vương Nghịch Thiên Hạ* : *Chi Sủng Đế Đế Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16

Lôi Phi bỗng đứng dậy , đi ra ngoài , không quên bỏ lại một câu .

_ Dạ công tử nên nằm xuống đi , Hạ cô nương đã trở lại , ta đi đón .

Ngoài mặt , Lôi Phi không xem Dạ Mị ra gì nhưng trong lòng đầy kính phục lòng kiên quyết , cố chấp của hấn . Người như vậy tương lai tiền đồ vô hạn a ~ .

Dạ Mị chật vật ngồi dậy , thì ra hấn yếu như vậy , ngay cả một con thần thú cũng đánh không lại . Sao có thể bảo vệ được Tuyết nhi ?

Đang suy nghĩ miên mang thì Hạ Tuyết từ bên ngoài bước vào .

_ Mị ca ca , sao ca lại ngồi dậy , nằm xuống nào .

Hạ Tuyết lại gần đỡ Dạ Mị nằm xuống , sửa lại chăn cho hấn . Dạ Mị không giống như Hạ Tuyết có thể chịu được lạnh , khi vào đây hấn không sử dụng được tiên lực phải mặc đến vài lớp áo mới chịu được .

_ Ta đi sắc thuốc , ca ca nghỉ ngơi đi .

Dạ Mị vội nắm lấy cổ tay nhỏ bé của Hạ Tuyết , đôi đồng tử xám tro nhìn Hạ Tuyết đầy buồn bã , lo lắng . Nếu người ngoài nhìn thấy cảnh này nhất định sẽ siu ngay lập tức , đôi mắt vốn được mệnh danh là đôi mắt tử thần , không cần chiến đấu , liếc một cái kẻ địch cũng mất ý chí chiến đấu thậm chí có thể tự động nhận thua . Cũng có biểu cảm như vậy nha !

Trong mắt Hạ Tuyết , Dạ Mị hiện giờ giống như chú mèo đang thương , muốn được chủ nhân vuốt ve , dễ thương vô cùng .

A, dễ thương , dễ thương quá nha ~.~ !!!

Hạ Tuyết vốn không có định lực cao với vật dễ thương vô hại , lập tức nhéo má , nghịch đủ kiểu . Tội nghiệp Dạ Mị , khuôn mặt vô giá của hấn , bao người mong ước lại bị Hạ Tuyết xem như mặt mèo tùy ý nhào nặn , không thể phản kháng .

Mà Dạ Mị có phản kháng được cũng không thêm , Tuyết nhi rất ích chơi đùa với hấn , có cơ hội khiến Tuyết nhi hứng thú ngu gì bỏ qua . (Mèo : Anh Mị đáng yêu quá , mèo cũng muốn nhéo ~!! ; DM : Còn lâu , chỉ cho mình Tuyết nhi chơi thôi .)

Thế là một người chơi , một người cam chịu nhưng trong lòng rất chỉ là vui vẻ . Đến khi ...

_ Khụ...khụ...

Hạ Tuyết dừng việc tàn phá "độc ác" , quay lại.

_ Lôi Phi.

_ Không làm phiền hai người chứ ?

Lôi Phi cười hề hề , thầm nghĩ , cái tên ngang bướng kia thật làm mất mặt nam nhân , sao lại dễ yên cho người ta phá nhan sắc thể , mặc dù hơi ghen tị

với gương mặt hần nhưng cũng là nam nhân đương nhiên cũng có tự tôn của nam nhân, ai lại để cho nữ nhân bắt nạt thế. Mà còn có ánh mắt hờn thù kia là sao? Thật đúng là mất mặt.

Nếu mà Hạ Tuyết biết suy nghĩ của Lôi Phi đảm bảo sẽ khinh bỉ y. Vừa nãy nàng cười trên lưng ai vậy nhỉ. Với lại đừng lo, hiện giờ nàng không phải nữ.

_Không, có chuyện gì sao?

_À, ta có việc, khoảng mười ngày nữa ta mới về được, hai người có thể tự lo liệu được không?

_Được. Dù sao Mị ca ca khoẻ lại ta sẽ trở về nhà, chắc vài ngày nữa thôi.

_Vậy ta đi đây, hẹn gặp lại.

Lôi Phi biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Vương Nghịch Thiên Hạ: Chỉ Sủng Đế Đế Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

Sau ba ngày, Dạ Mị khoẻ lên được một ít, đủ để rời khỏi Băng Minh sơn. Ra khỏi phạm vi Băng Minh sơn, Dạ Mị có thể sử dụng được tiên lực, hai người dừng lại tại nơi gần đó. Dạ Mị ngồi xuống, vào trạng thái tu luyện, chuyển hoá linh khí hấp thụ được trong Băng Minh sơn. Bên ngoài nhìn Dạ Mị bình thường, nhưng chính hần mới biết thật sự cơ thể mình giống như quả bong bóng căng đầy, một chút nữa sẽ nổ. Nguyên nhân cũng vì Băng Minh sơn không thể sử dụng tiên lực, cũng không thể chuyển hoá linh khí thành tiên lực, Dạ Mị đành hấp thụ linh khí, sử dụng kinh mạch của mình làm ngăn chứa linh khí.

Một canh giờ, Dạ Mị cũng rời khỏi trạng thái tu luyện. Mờ mắt, một cái gì đó tròn tròn, màu đỏ hồng, còn có vài hoa văn nhạt trên bề mặt.

_Mị ca ca, ca ăn đi nè.

Hạ Tuyết tay phải cầm một quả Ngọc Lâm đang ăn dở, tay trái cầm quả khác đưa trước mặt Dạ Mị. Nhìn quả Ngọc Lâm trước mặt, rồi nhìn Hạ Tuyết, lắc đầu.

_Tuyết nhi, cứ ăn đi, không cần lo cho ta đâu.

_Mị ca ca, không ăn thật sao?

Chu cái miệng nhỏ nhắn có chút uly khuất, đôi mắt đồng buồn bã nhìn hần. Dạ Mị thấy mình giống như tội nhân thiên cổ. Nhưng thực sự, hiện tại kinh mạch hần đầy ắp linh khí, sợ hần ăn thêm Ngọc Lâm quả, kinh mạch không chịu nổi sẽ vỡ nát mất.

Kéo Hạ Tuyết vào lòng, ôn nhu vuốt tóc nàng.

_Tuyết nhi, hiện tại cơ thể ta chứa linh khí đến cực hạn rồi, không thể tiếp thêm được nữa. Ngoan, đừng buồn nha.

_Ừm, Tuyết nhi hiểu, vậy chúng ta mau tiếp tục thôi.

Dạ Mị chỉ biết lắc đầu, mà hần thấy kì lạ. Tuy Ngọc Lâm quả không phải thiên tài dị bảo hiếm thấy, đúng là loại quả bổ sung linh khí nhưng linh tiên sư cũng không thể ăn quá nhiều trong thời gian ngắn nếu không vỡ kinh mạch mà chết, nói chi là chiến sư không tu linh tiên. Vậy mà Hạ Tuyết ăn như Ngọc Lâm quả cũng như những thứ cực bổ khác, nhiều như ăn kẹo nhưng lại không có bất cứ triệu chứng tiêu cực nào xuất hiện. Nếu không có ảnh hưởng xấu nào đối với Tuyết nhi, chỉ cần Tuyết nhi thích hần không tiếc.

Hạ Tuyết đeo lại mạng che mặt, hai người tiếp tục chạy, mặc dù Dạ Mị có thể ngự kiếm vi hành nhưng Hạ Tuyết không đồng ý, chạy là một phương thức luyện tập thông dụng nếu có cơ hội luyện tập tại sao không tận dụng.

Chạy liên tục một ngày một đêm, hai người Hạ Tuyết cũng đến được ngoại ô thành thị gần nhất. Hạ Tuyết hỏi thăm một lão giả đứng gần đó.

_Bá bá, đây là đâu vậy ạ?

Bỗng dưng xuất hiện một tiểu cô nương trang phục kì lạ, ông lão hơi kinh ngạc. Tuy Hạ Tuyết che mặt nhưng đôi mắt màu long lanh như hai hạt châu quý hiếm, kết hợp với bộ Pinku Lolita*, nàng giống như thiên thần nhỏ đi lạc vào chốn trần gian, phong tình vạn chủng, dù trang phục có hơi kì

lạ .

*Pinku Lolita : là thể loại thuộc phong cách Sweet Lolita . Sweet Lolita là phong cách nổi trội nhất mang nét đẹp đặc trưng nhất của Lolita . Nó cũng là phong cách mang hơi hướng trẻ thơ nhất trong các thể loại Lolita .(Mẹo : Nếu các bạn muốn hiểu thêm thì hỏi anh Google nha ^.^)

_Bá bá .

Hạ Tuyết kiên nhẫn gọi lại lần nữa .

_A , tiểu oa nhi , cháu mới đến đây lần đầu đúng không ?

_Ân.

_Ở đây là ngoại ô Vân Nam thành , đi khoảng 10 dặm nữa là tới Vân Nam thành .

Hạ Tuyết cảm ơn lão già , trở về cạnh Dạ Mị . Vân Nam thành , hình như có chút quen tai , thôi kệ nàng cũng chẳng cần quan tâm làm gì .

Bạn đang đọc truyện *Vương Nghịch Thiên Hạ : Chỉ Sủng Đệ Đệ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18

Quay lại bên cạnh Dạ Mị , bây giờ hắn đã đeo mặt nạ che mất khuôn mặt cực phẩm của mình . Nhưng một sự thật phải chấp nhận là tuy Dạ Mị đeo mặt nạ nhưng không thể che được khí chất bá đạo uy nghiêm của hắn , nhất là đôi mắt màu xám tro hiện ra sau lớp mặt nạ càng làm tăng khí chất bất phàm .

Lúc Hạ Tuyết đi hỏi lão bá kia , Dạ Mị thập phần không vui , ở cùng Hạ Tuyết đã lâu đương nhiên biết sức quyến rũ của Hạ Tuyết lớn thế nào . Hắn không muốn người khác thấy sự đáng yêu của Tuyết nhi , Tuyết nhi là của hắn , là đệ đệ đáng yêu của mình hắn . Có việc hắn không hiểu sao Tuyết nhi thích mặc trang phục kì lạ , màu mè như thế . Hỏi tại sao thì Tuyết nhi lại dùng đòn sát thủ , mắt mở to , hai cánh quạt nhỏ khẽ rung rung , từ mẫu huyền bí mê hoặc khiến kẻ khác lạc lối , nhìn hắn , hỏi ngược lại "ca không thấy dễ thương sao? ". Hắn đành phải gờ tay đầu hàng , lúc trước hắn cực kì ghét những ai mặc y phục hoa hòe , nhiều màu , nhưng tại sao Tuyết nhi mặc lại thập phần thích hợp , thập phần đáng yêu . Thực sự hắn cũng công nhận bề ngoài Tuyết nhi giống nữ hơn nam , có khuôn mặt giống hắn nhưng lại mang nét dịu dàng của nữ tử , đặc biệt giọng nói êm dịu như làn gió nhẹ của Tuyết nhi khiến người khác nghĩ là nữ hơn nam>_

_Tuyết nhi sau này không cần làm vậy , để ta được rồi .

_Ta đảm bảo ca chưa kịp nói lời nào , họ đã sợ chạy mất tiêu rồi .

_Dám nói xấu ca .

Dạ Mị sùng nịch nheo mũi nàng .

_Được rồi chúng ta vào thành .

_Ân . Ta cũng đói bụng rồi .

Dạ Mị và Hạ Tuyết cùng chạy vào thành , lính canh thành cũng không hề phát hiện hai người vào thành . Đó chính là kết quả của việc luyện tập thường xuyên , nói ra thì hơi xấu hổ , với tốc độ này trừ khi là chiến sư vàng hay linh tiên sư trúc cơ tầng năm trở lên thì đừng hòng thấy bóng của hai người .

Vào thành hai người không chạy nữa , nhàn nhã cước bộ cũng vì thế nên rất được mọi người chú ý .

Một hắc y toàn thân toát ra khí thế vương giả , một hồng phấn y phục kì lạ lại toả ra khí chất thanh nhã , đáng yêu . Một lớn một nhỏ , khí chất trái ngược nhau , cạnh nhau lại hoà hợp đến kì lạ . Đi đến đâu thì người khác lập tức nhường đường như sờ đống gấm hai người bản thân cảm thấy thật hèn mọn , bản năng tránh đường .

Hai người dạo vài vòng và dừng trước đệ nhất tửu lâu ở Vân Nam thành Băng Lệ Lâu , đương nhiên vì đây cũng là một phần nhỏ của Tuyết Đế Cung mà .

Chưa kịp bước vào Băng Lệ Lâu , hai người Hạ Tuyết nghe được giọng chanh chua của nữ tử từ bên trong truyền ra .

_Cái gì mà hết chỗ , người có biết ta là ai không ? Nhị tiểu thư của Lạc gia , Lạc Mai Lung . Có tin ta cho người phá chỗ này của các người không ?

Lạc Mai Linh tức giận khiến khuôn mặt vốn bình thường của ả càng thêm xấu xí . Mấy ngày trước Hạ Tuyết cho Lạc Mai Lung một châm , làm tay ả không cử động được , về nhà thì các đại phu trong thành đến xem nhưng cũng lắc đầu bó tay , lại nhớ lời đe dọa đó , Lạc gia cũng không muốn mạo hiểm rút châm . Mấy ngày nay trốn trong phòng , Lạc Mai Lung Không dám bước ra ngoài . Hôm nay tâm trạng khá hơn chút , muốn ra ngoài dạo , không ngờ vào Băng Lệ Lâu lại bị cự tuyệt , khiến lửa giận trong lòng dè nén bộc phát , dờ ra tính điều ngoa kiêu ngoa của ả .

Bạn đang đọc truyện *Vương Ngịch Thiên Hạ : Chỉ Sủng Đế Đế Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19

Mây lá liễu khẽ cầu , đôi từ mâu xuất hiện tia hàn ý . Hạ Tuyết cực ghét người đánh chủ ý lên vật của nàng , huống chi trước mặt nàng , lớn tiếng muốn phá hoại .

Dạ Mị vốn luôn chú ý đến Hạ Tuyết , đương nhiên nhận ra biến hoá của nàng .

"Kẻ làm Tuyết nhi không vui , đáng chết " ý niệm này lập tức xuất hiện trong đầu Dạ Mị .

Trưởng quầy Băng Lệ Lâu thấy Lạc Mai Lung cuồng vọng vậy , trong lòng tức giận , tiến lên trước , rất "khách khí" , nói :

_Lạc tiểu thư , thật tình xin lỗi , tửu quán đã hết chỗ , mong tiểu thư trở về . Sau này , Băng Lệ Lâu không thể tiếp tiểu thư được nữa , mong tiểu thư thông cảm .

Lạc Mai Lung giận dữ , khuôn mặt càng vằn vẹo , xấu xí , quát :

_Ngươi nói gì ? dám đuổi ta , bốn tiểu thư là thiên tài Linh Tiên sư , là nhị tiểu thư của Lạc .....

Chưa kịp nói hết câu , Lạc Mai Linh thấy sống lưng lạnh run , theo bản năng quay đầu lại .

Hai người Hạ Tuyết bước vào , Dạ Mị thấy Hạ Tuyết không vui , nên bản thân cũng không vui , hàn khí lạnh lẽ toả ra ngày càng nhiều , khiến nhiệt độ xung quanh giảm xuống cực nhanh . Mà khả năng này cũng nhờ , Dạ Mị hấp thu linh khí ở Băng Minh sơn . Phải biết trong Băng Minh sơn nhiều nhất , bá đạo nhất là gì ? Hàn khí , loại hàn khí này vô cùng tinh thuần , sẽ không gây hại mà còn ngược lại (Mèo : nghĩa là có ích à ?) . Bất cứ cái gì ở Băng Minh sơn đều chứa một lượng hàn khí , nên Dạ Mị hấp thu linh khí , vô tình hấp thu luôn hàn khí . Khiến khí chất vương giả của Dạ Mị thêm vài phần bá đạo phi phàm .

_ Là người...

Lạc Mai Lung chỉ tay về phía Hạ Tuyết . Trong không khí một lực đạo vô hình khẽ lướt qua .

Sạt

_Aaaaaaaaa.....

Lạc Mai Lung ngã xuống , đau đớn từ tay còn động được truyền đến làm ả khổ sở .

_ Tay ta , a , tay ta ....

_Do ngươi vô lễ với Tuyết nhi .

Giọng nói lạnh lùng đến cực điểm , những người khách khác trong quán nghe cũng lạnh sống lưng .

Nha hoàn của Lạc Mai Lung bị dọa đến chân tay mềm nhũn , quỳ xuống không ngừng dập đầu .

_Đại nhân tha mạng , đại nhân tha mạng ....

Lạc Mai Lung quần quai dưới sàn , bàn tay bị cắt nằm cách đó không xa và nơi bị cắt , máu chảy lênh láng khắp sàn . Ngay cả áo khoác dày của ả cũng tuột dây rơi ra , lộ phần vai áo bị cắt và chiếc kim của Hạ Tuyết .

Xung quanh nổi lên tiếng xì xào ...

_Thì ra tin đồn kia là thật .

_không ngờ Lạc gia lại xui sẻo như vậy , sinh ra Linh Tiên sư nhưng lại kẻ ngốc .

_ Vậy kia là nữ hài nhi trong lời đồn sao ?

_ Hình như vậy , trang phục kì lạ , che mặt , lại khoảng 6,7 tuổi . Lúc này Lạc tiểu thư kinh ngạc khi thấy nàng khi , chắc đúng rồi .

... ..

Trưởng quầy sau nửa ngày đứng hình cũng hoàn hồn trở lại . Nhìn hai người Hạ Tuyết , trong mắt hiện lên tia sáng . Vội lại gần hai người , cung kính nói :

_ Khách quan , mời vào , mời vào , quán chúng tôi có đủ loại món ăn độc đáo , ngon nhất thành Vân Nam , đảm bảo quý khách sẽ hài lòng .

Một số vị khách trong quán há hốc mồm kinh ngạc . Người ngoài thành không biết thì không nói , nhưng người ở thành Vân Nam đã lâu , không ai không biết vị trưởng quầy luôn nói chuyện khách khí này thật ra trong lòng rất cao ngạo . Nay cả các tộc trưởng của các gia tộc lớn ở thành Vân Nam này cũng rất "khách khí" , không hề cho mặt mũi . Vậy giờ trước hai người mới bước vào lại cung kính như vậy . Xung quanh nhỏ giọng suy đoán thân phận của hai người Hạ Tuyết .

Hạ Tuyết không quan tâm đến những lời bàn tán về mình hay Lạc Mai Lung đang quần quai dưới đất . Giờ nàng có chỉ biết là mình đã biết tại sao khi nghe đến Vân Nam thành lại thấy quen quen rồi . Hạ Tuyết ném cho trưởng quầy một phong bì rồi cùng Dạ Mị lên lầu . (Mèo : chị Tuyết thật vô tình nhưng em thích ^^)

Lúc nhận lấy phong bì , mắt trưởng quầy suất hiện tia vui mừng . Người ngoài nhìn vào phong bì chắc sẽ nghĩ trong đó chỉ là tờ ngân phiếu hoặc tờ giấy bình thường chứ nội dung quan trọng . Nhưng không phải , phong bì này nặng ít nhất một cân , bên trong là một miếng hỗn kim* dẻo , cực kì bền bỉ , có biểu tượng của Tuyết Đế Cung . Là một kí hiệu dành riêng cho chủ nhân của Tuyết Đế Cung , độc nhất vô nhị , không thể làm giả . Vì hỗn kim này chế tạo cực kì phức tạp , độ khó cao và năng vận dụng kiến thức kiếp trước mới làm được .

Thấy bóng dáng Hạ Tuyết và Dạ Mị không còn trên cầu thang trưởng quầy phân phó người dọn dẹp và đưa Lạc Mai Lung và bàn tay bị cắt của ả về Lạc gia .

--- ----- BỔ SUNG THÊM --- -----

Chương 19

Mây lá liễu khê cầu , đôi tử mâu xuất hiện tia hàn ý . Hạ Tuyết cực ghét người đánh chủ ý lên vật của nàng , huống chi trước mặt nàng , lớn tiếng muốn phá hoại .

Dạ Mị vốn luôn chú ý đến Hạ Tuyết , đương nhiên nhận ra biến hoá của nàng .

"Kê làm Tuyết nhi không vui , đáng chết " ý niệm này lập tức suất hiện trong đầu Dạ Mị .

Trưởng quầy Băng Lệ Lâu thấy Lạc Mai Lung cuồng vọng vậy , trong lòng tức giận , tiến lên trước , rất "khách khí" , nói :

_ Lạc tiểu thư , thật tình xin lỗi , tửu quán đã hết chỗ , mong tiểu thư trở về . Sau này , Băng Lệ Lâu không thể tiếp tiểu thư được nữa , mong tiểu thư thông cảm .

Lạc Mai Lung giận dữ , khuôn mặt càng vằn vẹo , xấu xí , quát :

_ Ngươi nói gì ? dám đuổi ta , bốn tiểu thư là thiên tài Linh Tiên sư , là nhị tiểu thư của Lạc .....

Chưa kịp nói hết câu , Lạc Mai Linh thấy sống lưng lạnh run , theo bản năng quay đầu lại .

Hai người Hạ Tuyết bước vào , Dạ Mị thấy Hạ Tuyết không vui , nên bản thân cũng không vui , hàn khí lạnh lẽo toả ra ngày càng nhiều , khiến nhiệt độ xung quanh giảm xuống cực nhanh . Mà khả năng này cũng nhờ , Dạ Mị hấp thu linh khí ở Băng Minh sơn . Phải biết trong Băng Minh sơn nhiều nhất , bá đạo nhất là gì ? Hàn khí , loại hàn khí này vô cùng tinh thuần , sẽ không gây hại mà còn ngược lại (Mèo : nghĩa là có ích à ?) . Bất cứ cái gì ở Băng Minh sơn đều chứa một lượng hàn khí , nên Dạ Mị hấp thu linh khí , vô tình hấp thu luôn hàn khí . Khiến khí chất vương giả của Dạ Mị thêm vài phần bá đạo phi phàm .

_ Là ngươi...

Lạc Mai Lung chỉ tay về phía Hạ Tuyết . Trong không khí một lực đạo vô hình khê lướt qua .

Sạt

_ Aaaaaaaaaa.....

Lạc Mai Lung ngã xuống , đầu đón từ tay còn động được truyền đến làm ả khổ sở .

_ Tay ta , a , tay ta ....

_ Do ngươi vô lễ với Tuyết nhi .

Giọng nói lạnh lùng đến cực điểm, những người khách khác trong quán nghe cũng lạnh sống lưng.

Nha hoàn của Lạc Mai Lung bị dọa đến chân tay mềm nhũn, quỳ xuống không ngừng dập đầu.

_Đại nhân tha mạng, đại nhân tha mạng....

Lạc Mai Lung quần quai dưới sàn, bàn tay bị cắt nằm cách đó không xa và nơi bị cắt, máu chảy lênh láng khắp sàn. Ngay cả áo khoác dày của ả cũng tuộc dây rơi ra, lộ phần vai áo bị cắt và chiếc kim của Hạ Tuyết.

Xung quanh nổi lên tiếng xì xào ...

_Thì ra tin đồn kia là thật.

_không ngờ Lạc gia lại xui xẻo như vậy, sinh ra Linh Tiên sư nhưng lại kẻ ngốc.

_Vậy kia là nữ hài nhi trong lời đồn sao?

_Hình như vậy, trang phục kì lạ, che mặt, lại khoảng 6,7 tuổi. Lúc nãy Lạc tiểu thư kinh ngạc khi thấy nàng khi, chắc đúng rồi.

... ..

Trường quầy sau nửa ngày đứng hình cũng hoàn hồn trở lại. Nhìn hai người Hạ Tuyết, trong mắt hiện lên tia sáng. Vợ lại gần hai người, cung kính nói:

_Khách quan, mời vào, mời vào, quán chúng tôi có đủ loại món ăn độc đáo, ngon nhất thành Vân Nam, đảm bảo quý khách sẽ hài lòng.

Một số vị khách trong quán há hốc mồm kinh ngạc. Người ngoài thành không biết thì không nói, nhưng người ở thành Vân Nam đã lâu, không ai không biết vị trường quầy luôn nói chuyện khách khí này thật ra trong lòng rất cao ngạo. Nay cả các tộc trưởng của các gia tộc lớn ở thành Vân Nam này cũng rất "khách khí", không hề cho mặt mũi. Vậy giờ trước hai người mới bước vào lại cung kính như vậy. Xung quanh nhỏ giọng suy đoán thân phận của hai người Hạ Tuyết.

Hạ Tuyết không quan tâm đến những lời bàn tán về mình hay Lạc Mai Lung đang quần quai dưới đất. Giờ nàng có chỉ biết là mình đã biết tại sao khi nghe đến Vân Nam thành lại thấy quen quen rồi. Hạ Tuyết ném cho trường quầy một phong bì rồi cùng Dạ Mị lên lầu. (Mèo: chị Tuyết thật vô tình nhưng em thích ^^)

Lúc nhận lấy phong bì, mắt trường quầy suất hiện tia vui mừng. Người ngoài nhìn vào phong bì chắc sẽ nghĩ trong đó chỉ là tờ ngân phiếu hoặc tờ giấy bình thường chứ nội dung quan trọng. Nhưng không phải, phong bì này nặng ít nhất một cân, bên trong là một miếng hỗn kim* đeo, cực kì bền bỉ, có biểu tượng của Tuyết Đế Cung. Là một kí hiệu dành riêng cho chủ nhân của Tuyết Đế Cung, độc nhất vô nhị, không thể làm giả. Vì hỗn kim này chế tạo cực kì phức tạp, độ khó cao và năng vận dụng kiến thức kiếp trước mới làm được.

Thấy bóng dáng Hạ Tuyết và Dạ Mị không còn trên cầu thang trường quầy phân phó người dọn dẹp và đưa Lạc Mai Lung và bàn tay bị cắt của ả về Lạc gia.

--- ----- BỔ SUNG THÊM -----

Chương 19

Mây lá liễu khê cầu, đôi tử mâu xuất hiện tia hàn ý. Hạ Tuyết cực ghét người đánh chủ ý lên vật của nàng, huống chi trước mặt nàng, lớn tiếng muốn phá hoại.

Dạ Mị vốn luôn chú ý đến Hạ Tuyết, đương nhiên nhận ra biến hoá của nàng.

"Kẻ làm Tuyết nhi không vui, đáng chết" ý niệm này lập tức suất hiện trong đầu Dạ Mị.

Trường quầy Băng Lệ Lâu thấy Lạc Mai Lung cuồng vọng vậy, trong lòng tức giận, tiến lên trước, rất "khách khí", nói:

_Lạc tiểu thư, thật tình xin lỗi, tửu quán đã hết chỗ, mong tiểu thư trở về. Sau này, Băng Lệ Lâu không thể tiếp tiểu thư được nữa, mong tiểu thư thông cảm.

Lạc Mai Lung giận dữ, khuôn mặt càng vằn vẹo, xấu xí, quát:

_Ngươi nói gì? dám đuổi ta, bổn tiểu thư là thiên tài Linh Tiên sư, là nhị tiểu thư của Lạc.....

Chưa kịp nói hết câu, Lạc Mai Linh thấy sống lưng lạnh run, theo bản năng quay đầu lại.

Hai người Hạ Tuyết bước vào, Dạ Mị thấy Hạ Tuyết không vui, nên bản thân cũng không vui, hàn khí lạnh lẽo toả ra ngày càng nhiều, khiến nhiệt độ xung quanh giảm xuống cực nhanh. Mà khả năng này cũng nhờ, Dạ Mị hấp thu linh khí ở Băng Minh sơn. Phải biết trong Băng Minh sơn nhiều nhất, bá đạo nhất là gì? Hàn khí, loại hàn khí này vô cùng tinh thuần, sẽ không gây hại mà còn ngược lại (Mèo: nghĩa là có ích à?). Bất cứ cái gì ở Băng Minh

son đều chứa một lượng hàn khí , nên Dạ Mị hấp thu linh khí , vô tình hấp thu luôn hàn khí . Khiến khí chất vương giả của Dạ Mị thêm vài phần bá đạo phi phàm .

_ Là người...

Lạc Mai Lung chỉ tay về phía Hạ Tuyết . Trong không khí một lực đạo vô hình khẽ lướt qua .

Sạt

_Aaaaaaaa.....

Lạc Mai Lung ngã xuống , đầu đốn từ tay còn động được truyền đến làm ả khổ sở .

_ Tay ta , a , tay ta ....

_ Do người vô lễ với Tuyết nhi .

Giọng nói lạnh lùng đến cực điểm , những người khách khác trong quán nghe cũng lạnh sống lưng .

Nha hoàn của Lạc Mai Lung bị dọa đến chân tay mềm nhũn , quỳ xuống không ngừng dập đầu .

_ Đại nhân tha mạng , đại nhân tha mạng ....

Lạc Mai Lung quần quai dưới sàn , bàn tay bị cắt nằm cách đó không xa và nơi bị cắt , máu chảy lênh láng khắp sàn . Ngay cả áo khoác dày của ả cũng tuộc dây rơi ra , lộ phần vai áo bị cắt và chiếc kim của Hạ Tuyết .

Xung quanh nổi lên tiếng xì xào ...

_ Thì ra tin đồn kia là thật .

_ không ngờ Lạc gia lại xui sẻo như vậy , sinh ra Linh Tiên sư nhưng lại kẻ ngốc .

_ Vậy kia là nữ hài nhi trong lời đồn sao ?

_ Hình như vậy , trang phục kì lạ , che mặt , lại khoảng 6,7 tuổi . Lúc này Lạc tiểu thư kinh ngạc khi thấy nàng khi , chắc đúng rồi .

... ..

Trường quầy sau nửa ngày đứng hình cũng hoàn hồn trở lại . Nhìn hai người Hạ Tuyết , trong mắt hiện lên tia sáng . Vội lại gần hai người , cung kính nói :

_ Khách quan , mời vào , mời vào , quán chúng tôi có đủ loại món ăn độc đáo , ngon nhất thành Vân Nam , đảm bảo quý khách sẽ hài lòng .

Một số vị khách trong quán há hốc mồm kinh ngạc . Người ngoài thành không biết thì không nói , nhưng người ở thành Vân Nam đã lâu , không ai không biết vị trường quầy luôn nói chuyện khách khí này thật ra trong lòng rất cao ngạo . Nay cả các tộc trưởng của các gia tộc lớn ở thành Vân Nam này cũng rất "khách Khí" , không hề cho mặt mũi . Vậy giờ trước hai người mới bước vào lại cung kính như vậy .Xung quanh nhỏ giọng suy đoán thân phận của hai người Hạ Tuyết.

Hạ Tuyết không quan tâm đến những lời bàn tán về mình hay Lạc Mai Lung đang quần quai dưới đất . Giờ nàng có chi biết là mình đã biết tại sao khi nghe đến Vân Nam thành lại thấy quen quen rồi . Hạ Tuyết ném cho trường quầy một phong bì rồi cùng Dạ Mị lên lầu . (Mèo : chị Tuyết thật vô tình nhưng em thích ^^)

Lúc nhận lấy phong bì , mắt trường quầy suất hiện tia vui mừng . Người ngoài nhìn vào phong bì chắc sẽ nghĩ trong đó chỉ là tờ ngân phiếu hoặc tờ giấy bình thường chứ nội dung quan trọng . Nhưng không phải , phong bì này nặng ít nhất một cân , bên trong là một miếng hỗn kim* dẻo , cực kì bền bỉ , có biểu tượng của Tuyết Đế Cung . Là một kí hiệu dành riêng cho chủ nhân của Tuyết Đế Cung , độc nhất vô nhị , không thể làm giả . Vì hỗn kim này chế tạo cực kì phức tạp , độ khó cao và năng vận dụng kiến thức kiếp trước mới làm được .

Thấy bóng dáng Hạ Tuyết và Dạ Mị không còn trên cầu thang trường quầy phân phó người dọn dẹp và đưa Lạc Mai Lung và bàn tay bị cắt của ả về Lạc gia .

Bạn đang đọc truyện *Vương Nghịch Thiên Hạ : Chi Sùng Đệ Đệ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Trên lầu ba cũng là cấm địa của Băng Lệ Lâu , Vân Nam thành . Hạ Tuyết ngồi trên ghế treo hình trướng hiện đại , nhàm chán khép hờ mắt .

Cốc cốc

_ Vào đi .

Dát chi

Trưởng quầy bước vào , đóng cửa lại cẩn thận , rồi quỳ xuống .

_ Tham kiến cung chủ .

Hạ Tuyết phát tay miễn lễ , trưởng quầy mới dám đứng dậy . Trên tay y bỗng xuất hiện một cái mâm , đựng một con chim cú mèo và phong bì lúc nãy của Hạ Tuyết . Y cúi người , cung kính đưa về phía nàng .

Hạ Tuyết lấy hai thứ trên khay , phát tay ra hiệu cho trưởng quầy ra ngoài . Con cú mèo này không phải là chim thật , mà là chim máy bẻ ngoài hoàn toàn giống thật , tất cả các chi nhánh thuộc bốn phận của Tuyết Đê Cung đều có một con , chủ yếu là để đưa tin và chỉ cung chủ mới được sử dụng . Tại sao không phải là bồ câu mà là cú ? Vì bồ câu lỗi thời rồi , dễ bị phát hiện , chú thi khác , nó rất khó thuần phục , ít nuôi và cũng dễ thương mà . (Mèo : chắc lí do chính là dễ thương đúng không ? ; HT : *nhún vai*)

Bỏ một tờ giấy vào miệng chim cú , bật công tắc , rồi thả ra ngoài cửa sổ .

Dát chi

Dạ Mị trên tay là một mâm thức ăn thơm phức do chính tay hắc làm , đi vào .

Dù ở kiếp này hay kiếp trước , một thứ không thể thay đổi được là vị giác cực kì khó tính . Món ăn không ngon thì đừng hòng nàng nuốt một miếng , cho dù là do đầu bếp nhà hàng 5 sao . Thành ra bình thường , Hạ Tuyết chỉ có thể gặm trái cây hay húp cháo loãng không vị để thay thế thôi .

Lúc biết Hạ Tuyết khó ăn như vậy , Dạ Mị không ngừng tìm cao lương mỹ vị , các trù sư* giỏi nhất , học nấu ăn , mong có thể thỏa mãn Hạ Tuyết . Giờ tuy hắc không nấu ăn ngon nhất nhưng Hạ Tuyết có thể miễn cưỡng ăn .

Đặt mâm thức ăn lên bàn , tiến lại bên cạnh Hạ Tuyết . Xuyên qua lớp mặt nạ là một ánh mắt ôn nhu nhìn nàng .

_ Tuyết nhi ăn cơm thôi .

_ Ăn .

Dạ Mị bế Hạ Tuyết đi lại bàn ăn , để nàng ngồi trong lòng mình , tháo mạng che mặt giúp nàng , ôn nhu vuốt từng chút . Hạ Tuyết đã quen với việc được phục vụ quá thái này rồi , nên cũng mặc phó cho Dạ Mị thích làm gì thì làm , dù sao nàng cũng không có chịu thiệt gì .

Lúc hai người trong thế giới riêng thì cách đó không xa , Lạc gia đầy u ám . Tộc trưởng Lạc gia ngồi tại vị trí chủ tọa , mặt đen hơn một nửa .

_ Âu nhi , Mai nhi thế nào .

_ Thừa gia gia , Mai nhi mất máu quá nhiều nhưng không nguy hiểm đến tính mạng , chỉ sợ Mai nhi tu luyện khó mà ...

_ Được rồi .

Lạc Âu Dương lui xuống , Lạc Mai Lung là muội muội cùng cha khác mẹ với hắc , vì là Linh Tiên sư nên rất được gia tộc xem trọng .

Lạc Sơn xoa xoa trán , Lạc Mai Lung được coi là người ưu tú nhất lớp trẻ Lạc gia như lại quá kiêu ngạo xem trời bằng vung , thường khẩu vô ngăn cản* , nhưng không gay họa gì lớn , gia tộc cũng mắt nhắm mắt mở bỏ qua . Giờ Lạc Mai Lung chọc vào người không thể chọc , gây họa lớn có thể liên lụy cả gia tộc , việc này không một hai là xong . Lạc Sơn ừ ừ nói :

*Khẩu vô ngăn cản : nói linh tinh , nói không biết kiêng kỵ .

_ Các trưởng lão có ý kiến gì về việc này ?

Đại trưởng lão lên tiếng trước .

_ Theo lời nha hoàn của Mai nhi , có thể người chặt bàn tay là nữ hài tử vài ngày trước trong Vân Thú sơn . Lại ngang nhiên chặt tay của Mai nhi và trưởng quầy Băng Lệ Lâu còn phải cung kính chắc thể lực đằng sau không dễ động vào đâu .

_ Đại trưởng lão nói đúng , tộc trưởng chuyện này không dễ giải quyết đâu .

Nhị trưởng lão cùng cách trưởng lão khác đều cùng suy nghĩ như vậy .

_Ta biết , theo lời của Âu nhi , nữ hài nhi kia mới 6,7 tuổi thực lực ít nhất cũng bạc hạ cấp , nam nhân đi theo nàng thực lực không biết nhưng chắc chắn không phải dạng vừa , chỉ sợ không phải dễ động mà không thể động .

Các trưởng lão đều gậy đầu .

_Đại trưởng lão , ông cho người chuẩn bị chút quà , ta đích thân đi tạ tội .

_Tộc trưởng , như vậy không được .

Các trưởng lão phản đối , như vậy mặt mũi của Lạc gia sau này để đâu .

_Vậy mọi người có ý kiến nào tốt hơn à ? Chuyện hôm nay chắc các gia tộc khác cũng biết rồi , nếu không xử lý ngay , các gia tộc kia cũng không ngồi không đâu . Đổ thêm dầu vào lửa lúc đó hối hận cũng không kịp .

Cả phòng im lặng , không ai nói thêm gì .

--- ----- BỔ SUNG THÊM -----

Chương 20

Trên lầu ba cũng là cấm địa của Băng Lệ Lâu , Vân Nam thành . Hạ Tuyết ngồi trên ghế treo hình trướng hiện đại , nhàm chán khép hờ mắt .

Cốc cốc

_ Vào đi .

Dát chi

Trưởng quầy bước vào , đóng cửa lại cẩn thận , rồi quỳ xuống .

_ Tham kiến cung chủ .

Hạ Tuyết phát tay miễn lễ , trưởng quầy mới dám đứng dậy . Trên tay y bỗng xuất hiện một cái mâm , đựng một con chim cú mèo và phong bì lúc này của Hạ Tuyết . Y cúi người , cung kính đưa về phía nàng .

Hạ Tuyết lấy hai thứ trên khay , phát tay ra hiệu cho trưởng quầy ra ngoài . Con cú mèo này không phải là chim thật , mà là chim máy bẻ ngoài hoàn toàn giống thật , tất cả các chi nhánh thuộc bốn phân của Tuyết Đế Cung đều có một con , chủ yếu là để đưa tin và chỉ cung chủ mới được sử dụng . Tại sao không phải là bò câu mà là cú ? Vì bò câu lỗi thời rồi , dễ bị phát hiện , chú thì khác , nó rất khó thuần phục , ít nuôi và cũng dễ thương mà . (Mèo : chắc lí do chính là dễ thương đúng không ? ; HT : *nhún vai*)

Bỏ một tờ giấy vào miệng chim cú , bật công tắc , rồi thả ra ngoài cửa sổ .

Dát chi

Dạ Mị trên tay là một mâm thức ăn thơm phức do chính tay hấn làm , đi vào .

Dù ở kiếp này hay kiếp trước , một thứ không thể thay đổi được là vị giác cực kì khó tính . Món ăn không ngon thì đừng hòng nàng nuốt một miếng , cho dù là do đầu bếp nhà hàng 5 sao . Thành ra bình thường , Hạ Tuyết chỉ có thể gặm trái cây hay húp cháo loãng không vị để thay thế thôi .

Lúc biết Hạ Tuyết khó ăn như vậy , Dạ Mị không ngừng tìm cao lương mỹ vị , các trù sư* giỏi nhất , học nấu ăn , mong có thể thỏa mãn Hạ Tuyết . Giờ tuy hấn không nấu ăn ngon nhất nhưng Hạ Tuyết có thể miễn cưỡng ăn .

Đặt mâm thức ăn lên bàn , tiến lại bên cạnh Hạ Tuyết . Xuyên qua lớp mặt nạ là một ánh mắt ôn nhu nhìn nàng .

_ Tuyết nhi ăn cơm thôi .

_ Ăn .

Dạ Mị bế Hạ Tuyết đi lại bàn ăn , để nàng ngồi trong lòng mình , tháo mạng che mặt giúp nàng , ôn nhu vuốt từng chút . Hạ Tuyết đã quen với việc được phục vụ quá thái này rồi , nên cũng mặc phó cho Dạ Mị thích làm gì thì làm , dù sao nàng cũng không có chịu thiệt gì .

Lúc hai người trong thế giới riêng thì cách đó không xa , Lạc gia đầy u ám . Tộc trưởng Lạc gia ngồi tại vị trí chủ tọa , mặt đen hơn một nửa .

_ Âu nhi , Mai nhi thế nào .

_Thưa gia gia , Mai nhi mất máu quá nhiều nhưng không nguy hiểm đến tính mạng , chỉ sợ Mai nhi tu luyện khó mà ...

_Được rồi .

Lạc Âu Dương lui xuống , Lạc Mai Lung là muội muội cùng cha khác mẹ với hắn , vì là Linh Tiên sư nên rất được gia tộc xem trọng .

Lạc Sơn xoa xoa trán , Lạc Mai Lung được coi là người ưu tú nhất lớp trẻ Lạc gia như lại quá kiêu ngạo xem trời bằng vung , thường khẩu vô ngăn cản* , nhưng không gây họa gì lớn , gia tộc cũng mắt nhắm mắt mở bỏ qua . Giờ Lạc Mai Lung chọc vào người không thể chọc , gây họa lớn có thể liên lụy cả gia tộc , việc này không một hai là xong . Lạc Sơn ừ ừ nói :

*Khẩu vô ngăn cản : nói linh tinh , nói không biết kiêng kỵ .

_Các trưởng lão có ý kiến gì về việc này ?

Đại trưởng lão lên tiếng trước .

_Theo lời nha hoàn của Mai nhi , có thể người chặt bàn tay là nữ hài tử vài ngày trước trong Vân Thú sơn . Lại ngang nhiên chặt tay của Mai nhi và trưởng quầy Băng Lệ Lâu còn phải cung kính chắc thể lực đằng sau không dễ động vào đâu .

_Đại trưởng lão nói đúng , tộc trưởng chuyện này không dễ giải quyết đâu .

Nhị trưởng lão cùng các trưởng lão khác đều cùng suy nghĩ như vậy .

_Ta biết , theo lời của Âu nhi , nữ hài nhi kia mới 6,7 tuổi thực lực ít nhất cũng bạc hạ cấp , nam nhân đi theo nàng thực lực không biết nhưng chắc chắn không phải dạng vừa , chỉ sợ không phải dễ động mà không thể động .

Các trưởng lão đều gậy đầu .

_Đại trưởng lão , ông cho người chuẩn bị chút quà , ta đích thân đi tạ tội .

_Tộc trưởng , như vậy không được .

Các trưởng lão phản đối , như vậy mặt mũi của Lạc gia sau này để đâu .

_Vậy mọi người có ý kiến nào tốt hơn à ? Chuyện hôm nay chắc các gia tộc khác cũng biết rồi , nếu không xử lý ngay , các gia tộc kia cũng không ngồi không đâu . Đồ thêm dầu vào lửa lúc đó hối hận cũng không kịp .

Cả phòng im lặng , không ai nói thêm gì .

Bạn đang đọc truyện *Vương Nghịch Thiên Hạ* : *Chỉ Sủng Đế Đế Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21

Ban đêm là lúc phố hoa thường nhộn nhịp nhất trong ngày , ở Vân Nam thành cũng có phố hoa . Hạ Tuyết một mình dạo phố hoa , Dạ Mị dưới sự uy hiếp của Hạ Tuyết tuyệt thực 3 ngày , đành phải ở lại Băng Lệ Lâu tu luyện . Tuy hiện tại nàng 7 tuổi , nhưng của trẻ 5,6 tuổi nhỏ nhắn và bộ Kuro Lolita dễ thương gây không ít chú ý , nửa khuôn mặt được lớp vải sa màu đen che đi , để lộ đôi mắt mâu quỷ mị , dưới ánh đèn đêm , càng thêm bí ẩn nên có vài người to gan buồn ít lời chọc ghẹo . Hạ Tuyết coi như không khí bỏ qua , nhưng có vài kẻ được nước làm tới , định chiếm tiện nghi của nàng , nếu là nữ nhân thì nàng nhẹ nhàng né tránh , nam nhân thì Hạ Tuyết thẳng tay ...nhắm...thẳng chân cho hắn một cước đủ nằm liệt giường 10 ngày nửa tháng .

_Bên trái .

Vang lên trong đầu Hạ Tuyết , cảnh giác nhìn xung quanh , vẫn là phố hoa nhộn nhịp , người qua lại tấp nập .

_Bên trái.

Hàng lông mày khẽ co , Hạ Tuyết trong lòng nghi ngờ nhưng cũng đi sang bên trái . Theo sang bên trái là những hàng bán dạo , không có gì đáng thu hút . Hạ Tuyết đi đến hàng trang sức nhỏ thì giọng nói lúc nãy lại vang lên .

_Quả cầu đen , mua nó .

Hạ Tuyết không thích giọng điệu như ra lệnh kia nói với mình nhưng cũng không vội nháo loạn . Đợi biết là ai nàng sẽ chinh hấn sau .

Chủ quầy hàng này là một bà lão tuổi ngoài 50 , khuôn mặt hiện lên vẻ thật thà , dễ làm người khác thấy hảo cảm . Bà lão thấy Hạ Tuyết đứng ngẩn người trước quầy của mình , đi lại gần nàng , mỉm cười , nói :

_ Tiểu oa nhi , cháu muốn mua gì ?

Hạ Tuyết nhìn những vật phẩm đang trưng bày trên rạp , toàn là trang sức thủ công chỉ đáng giá mấy đồng . Đảo mắt tìm kiếm quả cầu đen gì đó , sau một hồi Hạ Tuyết cũng thấy tìm thấy một quả cầu đen ở cuối góc . Quả cầu thoảng nhìn không có gì đặc biệt , lớn bằng nắm tay em bé , màu đen cũng không phải đen bóng hay đen huyền mà là màu đen đục xấu xí . Nói thật , nếu không có giọng nói bí ẩn lúc nãy , Hạ Tuyết dù có thấy cũng không thèm để ý , chưa kể nó bán ở dọc đường . Là một trong Thập Đại Cường nhân , Hạ Tuyết đã gặp qua rất nhiều trường hợp những thứ xấu xí đến cực điểm nhưng lại là bảo vật khiến người khác tranh nhau đến sứt đầu mẻ trán . Nên có thể quả cầu xấu xí này là một bảo vật khiến người khác thêm nhỏ dãi .

Định lên tiếng muốn mua thì ...

_ Chu thiếu gia, Chu tam tiểu thư đến .

Lập tức mọi người chạy tán loạn , có nhiều thiếu nữ thậm chí là nữ hài tử , bà lão đem bùn đất chét lên mặt .

Hạ Tuyết bực mình , chuyện gì đây , nàng nhìn về phí ngược lại mọi người chạy . Một nam , một nữ đang đi đến , nam nhân mặc lục y , mặt dài , da vàng , dưới hai mắt hơi sưng biểu hiện mệt mỏi quá độ . Nữ mặc đồ lụa y phục , đeo trang sức đầy người , mặt chét đầy phấn , cái mũi cứ hướng lên trời .

Chớp mắt Hạ Tuyết bỏ qua hai tên kia , nàng cần tìm ra giọng nói thần bí kia là gì , không muốn phí thời gian cho chuyện không đâu . Trước tiên là phải mua viên ngọc đó trước nhưng chủ chạy đi đâu rồi , nàng lại không thích trộm cướp người dân thường . (Mèo : Vậy người như thế nào tỷ mới cướp ?) Đang bực mình thì một giọng dờ hơn ếch kêu xuất ra từ miệng xấu xí của Chu Hâm .

_ Tiểu muội muội sao lại đứng đây một mình ? Hay để ca ca dẫn ngươi đi chơi .

Hạ Tuyết vốn bực mình hiện có dấu hiệu gia tăng a .

_ Cút.

Giọng lạnh nhạt nhưng thể hiện rõ người nói đang rất không vui .

Chu Hâm sững sốt , hần lá con trai duy nhất của thành chủ nên rất được sủng ái , muốn mưa được mưa , muốn gió được gió . Thường xuyên ức hiếp con gái nhà lành , ở nhà đã có hơn hai mươi phòng thê thiếp .

Chu Hâm còn là tên biến thái , già trẻ , nam nữ , chỉ cần thuận mắt là muốn . Nên chỉ cần ở xa nghe tên hần là tránh xa , bôi bùn lên mặt để che dấu dung mạo .

Lúc nhìn thấy Hạ Tuyết , bị thu hút bởi khí chất bất phàm của nàng nên Chu Hâm lại dờ thói xấu , muốn bắt Hạ Tuyết . Không ngờ lại đối phương không thuận theo , còn dám nói hần cút . Đúng là cuồng vọng .

_ Ngươi ....

Chu Hâm vì tức giận , mặt đỏ cả lên , chỉ ngón tay vào Hạ Tuyết .

_ Đại ca , huynh bình tĩnh , đừng vì chuyện nhỏ này ảnh hưởng đến thân thể .

Chu Kiều Linh bên cạnh nói , nhìn về phía Hạ Tuyết , to giọng quát :

_ Ngươi có biết chúng ta là ai không ? Cha ta là thành chủ Vân Nam thành , đại ca xem trọng ngươi là phúc khí của ngươi còn không mau ngoan ngoãn tạ ơn .

Chu Kiều Linh vốn là con do thiếp sinh , lại đứng thứ ba trong hàng nữ nhi , địa vị sao có thể so được với Chu Hâm , con trai độc nhất lại do chính thất sinh . Nên cả suốt ngày chứ ôm đùi Chu Hâm , thường xuyên ức hiếp dân lành .

_ Phúc khí? Vậy cho ngươi , ta không cần rác rưởi .

_ Ngươi nói ai là rác ?

Chu Hâm bên cạnh nghe Hạ Tuyết nói , tức giận , mặt đỏ ửng liên tục .

_ Người đâu , bắt nàng về cho ta , hôm nay ta phải hảo hảo tra tấn nàng .

Vài hộ vệ đi theo Chu Hâm xông lên , chưa kịp chạm vào Hạ Tuyết , nàng đã đá cho mỗi người một cái đủ để nằm liệt giường vài tháng .

Nhìn những hộ vệ đang nằm rên rỉ dưới đất , đám người Chu Hâm kinh ngạc , chủ thành chủ rất yêu thương Chu Hâm , nên bỏ ra số tiền lớn thuê chiến sĩ

đồng cao cấp làm hộ vệ cho hắn . Nhưng Hạ Tuyết một cước đã hạ được chiến sĩ đồng cao cấp thì ít nhất nàng cũng là chiến sĩ bạc sơ cấp .

_Người dám đánh hộ vệ của ta , cha ta là thù...

Chưa nói hết hai cục đá hướng hạ thân và mặt hắn bay đến , khiến hắn văng xa , bất tỉnh , hạ thân lại xuất hiện máu . Không cần nghĩ cũng biết , "cậu nhỏ" của Chu Hâm phế rồi .

"Hừ" một tiếng , Hạ Tuyết xoay người bỏ đi . Trước khi đi không quên lấy quả cầu , nàng tùy tiện lấy một tờ chi phiếu trong nạp giới bỏ lại . Tuy nàng là người không thích lãng phí , đặc biệt là tiền , nhưng hiện nàng cần tìm ra giọng nói bí ẩn kia , nên cũng không để ý đến khoảng tiền kia làm gì .

Bỏ lại đám Chu Hâm vẫn còn chưa hoàn hồn , Hạ Tuyết chạy một mạch ra khỏi thành . Đương nhiên ban đêm cửa thành đóng không cho người ra vào , nhưng đối với Hạ Tuyết thì không thành vấn đề . Vượt qua bức tường cao hơn hai mươi thước và tránh những lính tuần đang ngủ gà ngủ gật kia với nàng là quá dễ .

Bạn đang đọc truyện *Vương Nghịch Thiên Hạ : Chỉ Sùng Đệ Đệ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Ban đêm là lúc phố hoa thường nhộn nhịp nhất trong ngày , ở Vân Nam thành cũng có phố hoa . Hạ Tuyết một mình dạo phố hoa , Dạ Mị dưới sự uy hiếp của Hạ Tuyết tuyệt thực 3 ngày , đành phải ở lại Băng Lệ Lâu tu luyện . Tuy hiện tại nàng 7 tuổi , nhưng của trẻ 5,6 tuổi nhỏ nhắn và bộ Kuro Lolita dễ thương gây không ít chú ý , nửa khuôn mặt được lớp vải sa màu đen che đi , để lộ đôi mắt màu quý mị , dưới ánh đèn đêm , càng thêm bí ẩn nên có vài người to gan buồn ít lời chọc ghẹo . Hạ Tuyết coi như không khí bỏ qua , nhưng có vài kẻ được nước làm tới , định chiếm tiện nghi của nàng , nếu là nữ nhân thì nàng nhẹ nhàng né tránh , nam nhân thì Hạ Tuyết thẳng tay ...nhắm...thẳng chân cho hắn một cước đủ nằm liệt giường 10 ngày nửa tháng .

_Bên trái .

Vang lên trong đầu Hạ Tuyết , cảnh giác nhìn xung quanh , vẫn là phố hoa nhộn nhịp , người qua lại tấp nập .

_Bên trái.

Hàng lông mày khẽ co , Hạ Tuyết trong lòng nghi ngờ nhưng cũng đi sang bên trái . Theo sang bên trái là những hàng bán dạo , không có gì đáng thu hút . Hạ Tuyết đi đến hàng trang sức nhỏ thì giọng nói lúc nãy lại vang lên .

_Quả cầu đen , mua nó .

Hạ Tuyết không thích giọng điệu như ra lệnh kia nói với mình nhưng cũng không vội nháo loạn . Dự biết là ai nàng sẽ chinh phục sau .

Chủ quầy hàng này là một bà lão tuổi ngoài 50 , khuôn mặt hiện lên vẻ thật thà , dễ làm người khác thấy hảo cảm . Bà lão thấy Hạ Tuyết đứng ngần người trước quầy của mình , đi lại gần nàng , mỉm cười , nói :

_Tiểu oa nhi , cháu muốn mua gì ?

Hạ Tuyết nhìn những vật phẩm đang trưng bày trên rạp , toàn là trang sức thủ công chỉ đáng giá mấy đồng . Đào mắt tìm kiếm quả cầu đen gì đó , sau một hồi Hạ Tuyết cũng thấy tìm thấy một quả cầu đen ở cuối góc . Quả cầu thoáng nhìn không có gì đặc biệt , lớn bằng nắm tay em bé , màu đen cũng không phải đen bóng hay đen huyền mà là màu đen đục xấu xí . Nói thật , nếu không có giọng nói bí ẩn lúc nãy , Hạ Tuyết dù có thấy cũng không thèm để ý , chưa kể nó bán ở dọc đường . Là một trong Thập Đại Cường nhân , Hạ Tuyết đã gặp qua rất nhiều trường hợp những thứ xấu xí đến cực điểm nhưng lại là bảo vật khiến người khác tranh nhau đến sứt đầu mẻ trán . Nên có thể quả cầu xấu xí này là một bảo vật khiến người khác thèm nhỏ dãi .

Định lên tiếng muốn mua thì ...

_Chu thiếu gia , Chu tam tiểu thư đến .

Lập tức mọi người chạy tán loạn , có nhiều thiếu nữ thậm chí là nữ hài tử , bà lão đem bùn đất chét lên mặt .

Hạ Tuyết bức mình , chuyện gì đây , nàng nhìn về phía ngược lại mọi người chạy . Một nam , một nữ đang đi đến , nam nhân mặc lục y , mặt dài , da vàng , dưới hai mắt hơi sưng biểu hiện mệt mỏi quá độ . Nữ mặc đồ lụa y phục , đeo trang sức đầy người , mặt chét đầy phấn , cái mũi cứ hướng lên trời .

Chớp mắt Hạ Tuyết bỏ qua hai tên kia , nàng cần tìm ra giọng nói thần bí kia là gì , không muốn phí thời gian cho chuyện không đâu . Trước tiên là phải mua viên ngọc đỏ trước nhưng chủ chạy đi đâu rồi , nàng lại không thích trộm cướp người dân thường . (Mèo : Vậy người như thế nào tỷ mới cướp ?) Đang bức mình thì một giọng dờ dờ kêu xuất ra từ miệng xấu xí của Chu Hâm .

_Tiểu muội muội sao lại đứng đây một mình ? Hay để ca ca dẫn người đi chơi .

Hạ Tuyết vốn bực mình hiện có dấu hiệu già tăng a .

_Cút.

Giọng lạnh nhạt nhưng thể hiện rõ người nói đang rất không vui .

Chu Hâm sững sốt , hần lá con trai duy nhất của thành chủ nên rất được sủng ái , muốn mưa được mưa , muốn gió được gió . Thường xuyên ức hiếp con gái nhà lành , ở nhà đã có hơn hai mươi phòng thê thiếp .

Chu Hâm còn là tên biến thái , già trẻ , nam nữ , chỉ cần thuận mắt là muốn . Nên chỉ cần ở xa nghe tên hần là tránh xa , bôi bùn lên mặt để che dấu dung mạo .

Lúc nhìn thấy Hạ Tuyết , bị thu hút bởi khí chất bất phàm của nàng nên Chu Hâm lại dờ dỗi xấu , muốn bắt Hạ Tuyết . Không ngờ lại đối phương không thuận theo , còn dám nói hần cút . Đúng là cuồng vọng .

_Người ....

Chu Hâm vì tức giận , mặt đỏ cả lên , chỉ ngón tay vào Hạ Tuyết .

_Đại ca , huynh bình tĩnh , đừng vì chuyện nhỏ này ảnh hưởng đến thân thể .

Chu Kiều Linh bên cạnh nói , nhìn về phía Hạ Tuyết , to giọng quát :

_Người có biết chúng ta là ai không ? Cha ta là thành chủ Vân Nam thành , đại ca xem trọng người là phúc khí của người còn không mau ngoan ngoãn tạ ơn .

Chu Kiều Linh vốn là con do thiếp sinh , lại đứng thứ ba trong hàng nữ nhi , địa vị sao có thể so được với Chu Hâm , con trai độc nhất lại do chính thất sinh . Nên ở suốt ngày chứ ôm đùi Chu Hâm , thường xuyên ức hiếp dân lành .

_Phúc khí? Vậy cho người , ta không cần rác rưởi .

_Người nói ai là rác ?

Chu Hâm bên cạnh nghe Hạ Tuyết nói , tức giận , mặt đỏ mầu liên tục .

_Người đầu , bắt nàng về cho ta , hôm nay ta phải hảo hảo tra tấn nàng .

Vài hộ vệ đi theo Chu Hâm xông lên , chưa kịp chạm vào Hạ Tuyết , nàng đã đá cho mỗi người một cái đủ để nằm liệt giường vài tháng .

Nhìn những hộ vệ đang nằm rên rỉ dưới đất , đám người Chu Hâm kinh ngạc , chủ thành chủ rất yêu thương Chu Hâm , nên bỏ ra số tiền lớn thuê chiến sĩ đồng cao cấp làm hộ vệ cho hần . Nhưng Hạ Tuyết một cước đã hạ được chiến sĩ đồng cao cấp thì ít nhất nàng cũng là chiến sĩ bạc sơ cấp .

_Người dám đánh hộ vệ của ta , cha ta là thà...

Chưa nói hết hai cục đá hướng hạ thân và mặt hần bay đến , khiến hần vắng xa , bất tỉnh , hạ thân lại xuất hiện máu . Không cần nghĩ cũng biết , "cậu nhỏ" của Chu Hâm phế rồi .

"Hừ" một tiếng , Hạ Tuyết xoay người bỏ đi . Trước khi đi không quên lấy quả cầu , nàng tùy tiện lấy một tờ chi phiếu trong nạp giới bỏ lại . Tuy nàng là người không thích lãng phí , đặc biệt là tiền , nhưng hiện nàng cần tìm ra giọng nói bí ẩn kia , nên cũng không để ý đến khoảng tiền kia làm gì .

Bỏ lại đám Chu Hâm vẫn còn chưa hoàn hồn , Hạ Tuyết chạy một mạch ra khỏi thành . Đương nhiên ban đêm cửa thành đóng không cho người ra vào , nhưng đối với Hạ Tuyết thì không thành vấn đề . Vượt qua bức tường cao hơn hai mươi thước và tránh những lính tuần đang ngủ gà ngủ gật kia với nàng là quá dễ .

Bạn đang đọc truyện *Vương Ngịch Thiên Hạ : Chỉ Sủng Đế Đế Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.